

Kupiti tu

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1997

352(497.4 Šentjur)

0093032,3

COBISS o

KNJŽNICA ŠENTJUR

1340

Šentjurske

NOV

26. marec 1997 letnik: IV št: 3 cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

334
KNJŽNICA
ŠENTJUR
Šentjur
3230

VELIKONOČNICA - PONKOVSKI PONOS

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

741-151
743-151
740-151

Ljubljanska 26 in
Kvedrova 43

- 1. Popusti na gotovino
- 2. Plačila na več obrokov
- 3. Odložena plačila
- 4. Zelo ugodni ekološki krediti za oljne in plinske instalacije

Se priporoča podjetje ELBA s svojima trgovinama na Ljubljanski in Kvedrovi!.

Vsem svojim kupcem želimo vesele in blagoslovljene velikonočne praznike.

C & C OMV -
ISTRABENZ

Podjetje za trgovino
in marketing d.o.o.

d.o.o. Koper
3230 Šentjur, tel.: 063/743-802

BENCINSKI SREVIS
TRGOVINA, BISTRO,
AVTOPRALNICA,
VULKANIZERSKO-
MEHANIČNA
DELAVNICA

POSEBNA PONUDBA

**DELOVNI
ČAS:**

Ob zamenjavi zimskih gum z letnimi, vam vaše zimske shranimo v našem skladišču do naslednje sezone!

VSAK DAN
OD 6. - 22. URE

Na Bohorju ne bo kamnoloma

Anketa:

Šentjurčani o koaliciji LDS in SLS

Poročite se v Šentjurju!

Stanko Lesjak in njegove ljubezni

Babica Justina Romih - Volasko se spominja

Pozor! Obresti padajo.

CENJENE STRANKE

obveščamo vas o
SPREMEMBI

odpiralnega časa s

1. APRILOM 1997

ponedeljek - petek:

8.00 - 12.00 in 14.30 - 17.00

sobota:

8.00 - 11.00

V Volksbank - Ljudski banki
se ugodni krediti
začnejo že s **7,75** * odstotno
obrestno mero.

* Revalorizacijo kreditov izvaja banka z
uveljavljanjem vsakokratne veljavne temeljne
obrestne mere (TOM).

VOLKSBANK
Ljudska banka
Vedno tvoja.

TRGOVINA BARV IN LAKOV

Mešalnica avtolakov **SIKKENS -
MOBIHEL - K.H.**

vse vrste razredčil in trdilcev
brusilni papir **3M - SIA**

kiti - brizgalni kit - fillerji - prinerji
razni zaščitni materiali

olja - svečke - filtri

Prodaja osebnih vozil -
kredit z 9% obrestno mero
Odkup karamboliranih vozil

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/743-393
mobitel: 0609 627 924
GSM 041 627 924

**NUDIMO
VAM
TUDI:**

prenos lastništva avtomobila
splošni servisi osebnih avtomobilov
avtokleparska popravila na ravnalni mizi **GLOBALJIG**
avtoličarska priprava na sistemu **SPANESI**
lakiranje avtomobilov v lakirni komori (peči)

Naj živita 8. in 25. marec!

Bogve, zakaj sta v mesecu, ki je dobil ime po bogu vojne, kar dva praznična dneva posvečena ženskam?

Že 8. marec, ki je še nekako simboliziral velika zgodovinska hotenja žensk sveta, a se nam je kasneje z "organiziranim" pristopom čisto sfižil v praznik cvetličarjev in gostincev, ni bil čisto tapravi. Vse preveč je zaudarjal po ženski podrejenosti, ki smo jo skušali prikriti z velikimi besedami o ednistvenem poslanstvu ženskega spola. Tisti hip, ko pa je sleherno žensko bitje moralo na ta dan prejeti najmanj nekaj šopkov in po možnosti še nekaj darilc, kajpada komercialnih, se mi je uprl. Podobno kot nekoč prej brezkončno čašenje našega Broza. No, kljub temu sem, tako kot vsi, prihajal domov z rožico. Zaradi drugih, "reda radi", kot rečejo Hrvati. Ko je prišla demokratizacija, je 8. marec začel umirati. Žal, tudi v tistem pravem zgodovinskem in simbolnem pomenu, ki mu pritiče. Izrivati ga je pričel 25. marec - Materinski dan. In pričela se je podobna zgodba, le da tokrat z druge ideološke strani in še bolj "pocukrana". V žarišču pozornosti so ostale le še matere. Kot da je materinstvo eno samo žrtvovanje, enkratno poslanstvo in bogve kaj še vse velikanskega in nadzemeljskega in je potrebno najmanj neposrednega božjega varstva. Roko na srce, res je čudež, tisto malo detece, ki priveka na dan, če ima srečo, 9 mesecev po "tistem"! Toda v naravi prav nič večji od malih muck, ki jih mama muca tako neskončno skrbno in ljubeče neguje, da se človeku milo stori. Često mnogo skrbenje od prenekatero mamice. Brez dvoma je tudi res, da materinstvo zahteva svoje, tudi velika odrekanja, nihče pa me ne bo prepričal, da tudi ne daje veliko. Celto to, da daje neskončno več, kot jemlje. Je takorekoč privilegij tistih, ki jim je narava namenila ta nezamenljivi dar.

Ne, nič nimam zoper ženske in matere vseh vrst. Njihova vloga je prvinska in večna in je noben praznik ne bo uspel sprazniti. Tako kot tudi ne bo uspel pomagati tisočem vsak dan utrijenih, pretepenih in posiljenih žensk, pa naj se še tako zanašajo na svoje žensko poslanstvo. Ganljivi nastopi malčkov ob prazniku, ko se zarosi oko tudi trdokožim, ljudomilo zbiranje denarja za ta ali oni aparat, ki bo oljašal žensko trpljenje, se mi zdijo le kulise, ki si jih samozavestno postavljamo, da bi, ne vem zakaj, spremenili resnico. Resnica materinstva sama po sebi ni bila in ne bo nikoli sporna in še manj ogrožena.

Stvar žensk je, da na odru napravijo red. Morda jim bo potem življenje srečnejše tudi brez vprašljivih marčevskih ženskih dnevov.

F. Kovač

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide
v sredo, 23. aprila 1997!**

Mami

Saj nihče ne ve,
kaj danes trave šeleste!
In tudi ne,
komu veter poje
pesem pomladnega dne,
pesem, ki s sabo nosi,
mama,
živ spomin na te.

Uduč

Z Izletnikom in ŠN v Planici

Vozovnice za Planico je sreča namenila Katici Kotiz s Pešnice, Jerneju Brileju iz Golobinjeka, Mariji Zidanšek iz Šentjurja, Blažu Slani iz Šentjurja in Juretu Gračnerju iz Golobinjeka.

Doslej nam še niso sporočili, kako so se imeli.

*Želimo vam vesele velikonočne
praznike!*

Uredništvo

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur. Telefon: 743-561.
Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

Ni ga denarja, s katerim bi nam lahko plačali Bohor!

Ko je v petek, 14. marca okrog 14. ure, kolona avtomobilov lenobno zavila mimo Stare žage proti Bohorju, se verjetno nikomur od udeležencev ni sanjalo, da se bo njihov "izlet" končal tako nenadoma in to še prej, preden so sploh prišli do bohorskih prostranstev. Še najmanj je menda takšen razlept pričakoval predsednik sveta KS Planina g. Knez, saj so ga njegovi sokrajani iz Doropolja, ki so z živim zidom zaprli dostop do Bohorja, očitno povsem presenetili in spravili ob živce. Nervozno je priganjal predstavnico šentjurske občine Ireno Povalejevo, naj se s svojo Pando izmakne blokadi, ker pa to ni bilo več mogoče, se je kar peš zmuznil mimo cestne blokade. Predsednik vaše skupnosti g. Zakšek in predsednik planinskih lovcev g. Špan, ki sta vodila skupino kakšnih tridesetih sovaščanov, pa se nista dala. Kolono z geološkimi strokovnjaki, predstavniki firme Štraf SP s Ptuja in predstavniki sveta KS Planina sta zablokirala z obeh strani. Po enourni razpravi, ko se je pokazalo, da ni prav nobenih možnosti za sporazum med obema stranema, so napisali zapisnik s svojimi zahtevami ter odprli pot koloni nazaj proti Šentjurju. Prvi napad na njihov Bohor je bil odbit.

Zakaj gre?

Že na zadnjem zasedanju šentjurskega Občinskega sveta je župan Malovrh povedal, da se podjetniški krogi zanimajo za diabaz, ki naj bi ga bilo na Bohorju v izobilju. Gre za precej trdo kamenino, ki je nujni sestavni del vrhnjega sloja asfalta, uporablja pa se tudi pri izdelavi steklene volne. Po nekaterih podatkih naj bi šlo celo za razmeroma zelo kvalitetno rudnino, kakršno dobivamo le iz uvoza.

Zgodba se je začela odvijati na zadnji seji sveta KS Planina. Nenapovedano sta župan Malovrh in vodja občinskega oddelka za okolje in prostor Marija Ratajeva pripeljala na sejo sveta KS predstavnike mariborskih podjetnikov, ki so skušali nepripravljene svetnike prepričati, da je odprtje kamnoloma diabaza lepa priložnost za Planino. Kamnolom, ki bi naj pokrival vse naše potrebe po tem materjalju kar za 50 do 100 let, bi dal kraju 10 do 15 novih delovnih mest, KS Planini pa tudi menda dvoodstotno rento. Svetniki so odločili, da gredo zadevo pogledat na lice mesta in so se v petek skupaj z geologi in g. Štrafelo s Ptuja odpravili v Bohor. Prišli so le do Stare žage. Vest, da vodstvo KS skrivoma sklepa sumljive kupčije, je namreč pricurljala v javnost, kar je bilo dovolj za odločno potezo vaše skupnosti Doropolje in LD Planina.

Roman Zakšek, predsednik vaše skupnosti: Nekaj smo slišali o odpiranju kamnoloma v naši neposredni bližini, kar nas je seveda precej presenetilo. Hoteli smo predvsem zvedeti, zakaj gre,

in smo se odločili za zaporo. Pogovorili smo se in zdaj nam je še bolj jasno, kar smo slutili že prej, da gre za povsem nesprejemljivo dejavnost.

Franc Špan, predsednik LD Planina: Nismo pripravljeni pristati na odpiranje kakršnegakoli kamnoloma! Ni denarja, za katerega bi pustili za vedno uničiti bohorske gozdove in našo okolico. Kamnolom, kakršnega naj bi odprla firma Štraf, bi pomenil poleg strahovite ekološke katastrofe še trajno uničevanje cest in nepremostljive prometne zagate. Da o škodi na Bohorju sploh ne govorim. Polagona naj bi z obličja zemlje izginila ves Kamni vrh in velik del Jastrebovega vrha. Ogroženi bi bili naši viri pitne vode, oblaki prahu pa bi se širili z Bohorja na vse strani. In vse to razdejanje naj bi dopustili zaradi morebitnih desetih novih delovnih mest? Ne, takšen razplet je izključen in prebivalci Doropolja bomo storili vse, da preprečimo neodgovorno početje nekaterih iz vodstva Občine in KS Planina. Sicer pa tudi sploh ne vemo, kdo so ti ljudje, ki bi menda radi že kar čez nekaj tednov začeli riti po Bohorju. Prepričan sem, da bi za njimi ostala le nepopravljivo ekološko razdejanje in pa uničen kraj.

Roman Planko, svetnik KS Planina: Za kamnolom diabaza smo prvič slišali na seji sveta KS prejšnjo sredo, ki je bila sklicana na hitro in brez dnevnega reda. Nanjo so prišli poleg predstavnikov občine tudi geologi in predstavniki firme Straf. Podjetje G.O.P. iz Maribora, menda naj bi šlo za bivše sodelavce Geološkega zavoda Ljubljana, je menda za firmo Straf že vso zimo vrtalo po Bohorju in naredilo potrebne študije. V dveh mesecih naj bi pod Bohorjem že zaropotali stroji. Za kamnolom sta se navduševala tudi župan Malovrh in gospa. Ratajeva z Občine. Nisem prepričan, da je ta zamisel dobra, sploh pa je sumljivo, ker se vse dela takorekoč v tajnosti. Na Planini smo se odločili za razvoj turizma, s takšnim posegom pa bi dolgoročno vse uničili. Res je, da svet KS še ni rekel zadnje besede, toda potem, ko se je zgodil incident z vaščani Doropolja, bo potrebno začeti od začetka. Najprej bomo sklicali zbor krajanov.

Jurij Malovrh, župan:

Vsa zadeva se je po nepotrebnem razpihnila. Kako je gospod Drago Štrafela s Ptuja, lastnik firme Straf sp, zvedel za nahajališča diabaza na Bohorju, ne vem. Njegova ponudba se mi je vsekakor zdela zanimiva, zato smo tudi pristali na prve stike. Nikakor pa ne gre za ne vem kakšne skrite povezave ali celo obveze občine do ponudnikov, še manj pa za poskuse delati brez vednosti občanov ali celo vodstva krajevne skupnosti. Gre za finančno zahteven projekt, odpiranje kamnoloma naj bi stalo kar okrog 200 milijonov SIT, in je jasno, da so interesenti želeli dobiti o nahajališču diabaza nekaj bolj otipljivih podatkov. Ni bilo govora o tem, da bi se izkoriščanje dabaza začelo kar na hitro roko. Tudi je lastnik vseh rudnin država, ki bi v tem primeru morala dati koncesijo. Vendar tako daleč zadeve še sploh niso stekle. Jasno je, da bo o stvari prva odločala KS Planina in če bo tam ta zamisel zavrnjena, kamnoloma zagotovo ne bo. Osebnostno mislim, da sploh ne gre za ekološko vprašljiv projekt, saj bi bil kamnolom razmeroma majhen in bi veljalo vsako odločitev, pa naj bo takšna ali drugačna, temeljito pretehtati. Diabaz bo zanimiv le nekaj let, do izgradnje slovenskega cestnega križa, potem pa vse manj.

F.K.

Pucko, Podobnik...

Končno bom tudi sam pričel verjeti, da je v politiki vse mogoče, oziroma, da je ta ugledna gospa nazadnje vendarle le kurba. Potem ko je nekaj let gostobesedno ponujal vrednote, poštenost, zvestobo in bogve kaj še vse oh in ah vzvišenega, se je prvak SLS ob prvi priliki prijateljsko zlizal s tistimi, ki so, tudi po njegovih besedah, v slovenski politiki pragmatizem povzdignili na oltar, vrednote pa uporabljali le v propagandne namene. To je bil vsaj donedavna pripravljen ponavljati vsak dan trikrat.

Seveda v resnici ni vse samo črno ali belo. Med tema otenkoma je praviloma ogromno sivine. Podobno je tudi pri kompaniji LDS & SLS, zato se nimam namena zgražati nad našo vladno koalicijo. Očitno se tako dela uspešna oblast. Kljub temu pa sem še vedno tako naiven, da nikoli ne bom uspel sprejeti kot normo Pucka, Drnovškovo hladnokrvno odslovitve prvotnih političnih partnerjev, ki so ga izvolili za mandatarja, ali salto mortale bratov Podobnik. Podobnika se prav nič ne razlikujeta od Pucka, ki je vsaj po mojem trdnem prepričanju nesporno ogoljufal polovico slovenskega volilnega telesa. In vendar naš planet na svoji poti okrog sonca zaradi tega ni zakasnili niti za tisočinko sekunde, Slovenija pa tudi ni nič manj naša kot je bila. Mori me le misel, ali bi

enako ravnal tudi Janša. Le zakaj pa naj bi bil on drugačen?

Prav, politika je posel. So me pač še enkrat prodali. Pa kaj? Čimprej se bo potrebno postaviti na noge in - počakati naslednjega trgovca. Ta bo seveda spet prodajal lepe besede in kupcev ne bo prav nič manj, kot jih je bilo včeraj. Ljudje pač ne živimo od kruha, temveč še vedno od lepih besed in sanj. Teh smo nenasitno lačni. To pač zelo dobro vedo tisti, ki jim je oblast usoda in način življenja.

Kaj se bo dogajalo naprej?

V prejšni kolumni sem obljubljal zadnji krog Janezu Drnovšku (in LDS). Izkazal se je za spretnejšega. Danes napovedujem zadnji krog Marjanu Podobniku. Na "špico" so ga pripeljali glasovi državljanov, ki verjamejo v pravičnejšo družbo, vrednote..., on pa je postal pragmatik. Izgubil je aureolo, ki ga je pripeljala na oblast. Nič več ni simbol poštenosti. Sanjači bodo svoje sanje iskali pri Janši, ki še ni imel priložnosti, da bi jih izdal, ali pri Peterletu - če se bo dovolj spokorno posul s pepelom. Tisti, ki jim je pri srcu bolj praktičen način razumevanja oblasti in bi lahko bili Podobnikovi, so svoje srce že zdavnaj zapisali LDS in gotovo nimajo razloga, da bi enega boga zamenjali za enakega drugega.

Pri vsej tej "nesreči" je prava nesreča le to, da smo verjetno za daljši čas zapravili možnost, da bi imeli dobro izoblikovano pozicijo in opozicijo in bi na volitvah res lahko izbirali med dvema alternativama, na primer med levo in desno usmerjeno politiko. Tako pa bo še naprej ostalo vse zamešano in prepleteno. Ko bomo šli na volitve, spet ne bomo vedeli, kaj

pravzaprav volimo in nikoli ne bomo začeli s čistino. Oblastne lovke, zlasti tiste najbolj skorumpirane, se bodo vedno uspele zveliči iz preteklosti v prihodnost. Slovenska pomlad, kot poimenovanje čistejše poti v spreminjanje družbe, je verjetno dokončno izgubila svojo zgodovinsko sled.

Nova razmerja na državni ravni so za šentjursko občino precej neugodna. Stranka našega župana in poslanca je za štiri leta izven vsake resnejše kombinacije in je zaman pričakovati njeno podporo za naše lokalne ambicije. Štiri leta pa so neverjetno dolgo obdobje. Morda bi bilo koristno, če bi se tudi na občinski ravni vzpostavila koalicija LDS & SLS in zmagala na naslednjih lokalnih volitvah. Toda še vedno bi ostali brez svojega "vladnega" poslanca, kar je pomembno, ker, na žalost, naša premočno scentralizirana oblast še vedno funkcionira preko takšnih in drugačnih vezi in poznanstev. Toda tudi možnost uspeha njunega skupnega nastopa ni prav verjetna. LDS v Šentjurju nikoli ni imela močne opore, SLS pa v takšni kombinaciji tudi ni prav hudo podobna sama sebi. Obe skupaj lahko zbereta morda le okrog 35% glasov, kar je seveda odločno premalo. Ali lahko zaradi nove vlade padeta naš dom upokojencev in nadvoz pri Zikošku? Verjetno ne. Dom je že tako daleč, da zadrževanje dograditve ne bi imelo nobenega smisla, nadvoz pri Zikošku pa je interes predvsem države in nam z njim pač ne ponujajo nevemkajšnih ugodnosti. Lahko pa bi se znalo kaj zaplesti pri prevorski šoli in pri podvozu pod magistralko, kar bi nas resnično bolj prizadelo.

F.K.

ANKETA: Drnovšek + Podobnik = ?

Koalicija LDS in SLS je marsikoga hudo presenetila. Kako jo doživljajo naši občani, smo poskušali zvedeti s pričujočo anketo.

Roman Planko s Planine:

Tu ni kaj! Drnovšek je obdržal oblast s pomočjo SLS, politiko pa bo seveda vodil še naprej po svoje. Kraja družbenega

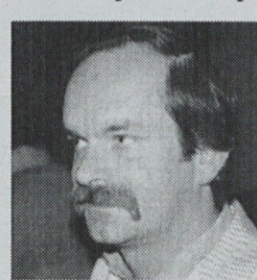

premoženja in brezposlenost se bodo nadaljevali, večalo se bo nezadovoljstvo naroda. Pričakujem štrajke, morda tudi nemire. SLS je napravila napako. Izdala je slovensko pomlad in jo za dolgo časa pokopala. Ne

verjamem, da bodo njeni poslanci dolgo vzdržali na teh vsiljenih pozicijah. Predvidevam, da bo prišlo do predčasnih volitev.

Darko Mastnak iz Hruševca:

Jaz sem sicer Janšev pristaš in mi je seveda žal, da on ni zraven v vladi, kjer bi s svojo načelnostjo bil zelo potreben. Ampak tudi

to koalicijo ocenjujem za dobro, ker druge rešitve takorekoč ni bilo. Res je Podobnik presenetil in tudi na nek način prevaral Peterleta in Janšo. Z Drnovškom bo verjetno težko vozil.

Drnovšek je pač spreten politik starega kova, toda preveč trmast in samosvoj. Če bodo delali pametno, bo koalicija zdržala vsa 4 leta. Ampak na naslednjih volitvah bodo zagotovo zmagale pomladanske stranke.

Janez Škoberne, tajnik šentjurske SLS:

Drnovšek in Podobnik sta predsednika največjih slovenskih strank in bi lahko dobro sodelovala v korist Slovenije. Sklenitvijo koalicijske pogodbe sta preprečila delitev Slovencev na dva pola. Osebn

sem si sicer želel, da bi vlado sestavile pomladne stranke, do česar pa zaradi deljenih mnenj ni prišlo. Menim, da je SLS s svojim vstopom v vladno koalicijo prinesla pomladni veter, kar je za Slovenijo koristno. Dokazala je, da je pripravljena sodelovati pri napredku in da ni stranka, ki je vedno le proti. Želim si, da bi vlada bila učinkovita in bi nam zagotovila dostojno življenje.

Terezija Buser iz Boletine:

Vzemite to kot mnenje človeka, ki je vse življenje iskal moč v krščanski veri. V vladi bi morali biti le popolnoma čisti ljudje, takšni kot sta nadškofa Šuster in Rode. Podobnik? Le kaj naj preprost človek ve o tem! Podobnik je na poti do Drnovškovega stolčka, kar je čisto prav. Je pa to hud udarec. Ne, nič mu ne očitam, le žalostna sem, ker mi je žal človeka. Sama sem veliko dala na krščansko stranko, pa

ni bilo nič iz tega. Tudi Drnovška ne obsojam. Bogve kaj vse je hudega dal skozi tam v Beogradu! Le zakaj se ta človek toliko grebe, se sprašujem, ko je pa že čisto na koncu s svojimi močmi. Je pa miroljuben in vzdržljiv. Nikoli nikogar ne užali. Ti prepiri, spotikanja - to ni zame.

Franc Šafran s Kalobja:

Politiki so v današnjem času zelo neodgovorni. Pred izvolitvijo obljublajo vse mogoče, potem pa prehitro pozabijo na ovce, ki smo jim dali toliko glasov. Več denarja bi morali nameniti za demografsko ogrožena območja, zlasti za infrastrukturo.

Vinko Žmahar iz Nove vasi:

Kot ustanovni član Kmečke zveze moram reči, nisem bil preveč navdušen nad to zvezo. Zlasti me je prizadelo, da sta Podobnika prelomila dano besedo SKD in SDS. Mislim, da je kar precej tudi drugih članov SLS, ki jim ni vseeno. Kakšno je v resnici stanje, bomo videli na občnem zboru. Ni dvoma, da se je Drnovšek zelo spretno rešil s pomočjo SLS. Po drugi strani pa mi ta koalicija le daje nekaj upanja, da se bo za nas kmete in za delavce nekaj spremenilo na boljše. Imam nekaj pomislekov, da je Podobnik v stanju parirati Drnovški. Če ne bo šlo, se bosta pač razšla.

Alpos je postal delniška družba

Končal se je postopek lastninskega preoblikovanja Alposa. Družba je izdala 89 846 delnic po nominalni vrednosti 10 000 SIT za certifikate, ki so v rokah 1480 delničarjev. Lastninska struktura je natančno takšna, kot je bilo predvideno v programu. Kot koordinator projekta sem tega osebno najbolj vesel. Zaposleni, bivši zaposleni in upokojenci imajo v posesti 36,85 % delnic, Slovenski pokojninski sklad 16,73 % delnic, Odškodninski sklad 9,92 %, Krekov investicijski sklad ter Investicijska družba KBM Infond pa skupaj 19,85 % delnic.

Alpos načrtuje dokapitalizacijo češkega poslovnega partnerja Nova - Hut iz Ostrave. Sedanji lastniki bodo o tem sklepali na skupščini družbe. Za dokapitalizacijo naj bi predvidoma bilo razpisanih okoli 30% novih delnic.

Sedanja lastninska struktura omogoča drobnim delničarjem uveljavljanje večinske glasovalne pravice pod pogojem, da se bomo na skupščini znali dobro organizirati.

Pomočnik generalnega direktorja

Jože Artnak

Predstavitev učbenika Splošna živinoreja

Promocijo te knjige, življenjskega dela gospe mag. Nevenke Cmok, sta organizirala Ljudska univerza Šentjur in Državna založba Slovenije. Zgodila se je v skupščinski dvorani na Občini. Namenjena je bila pospeševalnim službam in društvom kmetič celjske regije, Koroške in Revirjev, žal pa je bil njihov odziv sila skromen. Še celo kmetijskih strokovnjakov iz šentjurske kmetijske šole ni bilo na spregled. Pozornost so avtorici izkazali upokojeni kmetijci s šentjurskega, njeni povabljeni in pa kakšnih deset dijakov s kmetijske šole.

Učbenik, čeprav je pravzaprav 4. izpopolnjena izdaja, je tako dopolnjen, da predstavlja povsem novo knjigo. Namenjen je štiritletnemu šolanju. Jedro knjige je posvečeno odbiri in selekciji pri domačih živalih. Obširno so obdelane biološke osnove živinoreje, opisane pasme, rejski cilji, metode in ukrepi za pospeševanje živinoreje. Avtorica tudi ni pozabila na novosti iz stroke, zato Splošna živinoreja predstavlja dragocen pripomoček ne le dijakom srednje kmetijske šole, temveč tudi strokovnim službam in živinorejcem.

D. Kovač

Občina Šentjur - otroci v turizmu

Pod to prav nenavadno parolo so na sejmu Alpe - Adria v Ljubljani predstavili šentjursko turistično ponudbo. V kar 50 m² velikem, pestro okrašenem in dobro opaznem razstavnem paviljonu je bila osrednja osebnost načelnica Upravne enote mag. Stoparjeva. Ne le, da sta bila zamisel in velik del izvedbe njeni, tudi s svojo prisotnostjo in aktivnostjo je dajala ton tej predstavitvi. Poleg nje so se pri postavitvi razstavnega prostora največ pomujali g. Brežan, g. Brodej in Cvetličarna Metka.

Šentjurske znamenitosti so predstavile šole. Šolarji iz Dobja in Planine so se posvetili svojim etnološkim značilnostim, Slivničani so pripeljali miniaturni Lesjakov koleselj, s čudovitimi fotografijami so predstavili ponkovško velikonočnico. Šentjurčani so se posvetili Zgornjemu trgu in Ipavcem, Ponkovljani pa so predstavili naše znamenite zgodovinske može. Turistične kmetije Zdolšek, Fatur, Zgonc in Jager so s prospekti (ne ravno najboljšimi) in s pokušnjo svoje ponudbe opozarjale nase. Od gostincev se je predstavil samo planinski Montparis, ki je še posebej želel opozoriti na svojo ponudbo konjskih športov.

V otvoritvenem programu so sodelovali pevci pevskega zbora Skladaeljev Ipavcev in folklorna skupina iz Dobja. Poleg tega je vsak dan ena izmed šol s svojim kulturnim programom popestrila dogajanje okrog šentjurskega razstavnega prostora. Po besedah mag. Stoparjeve so šentjurski kulturniki s svojimi nastopi odslužili kar polovico cehe za najem razstavnega prostora. Drugo polovico so prispevale turistične kmetije in občinski proračun.

Vedno

Vedno se nekaj dogaja. Zmeraj vsak hip, vsak trenutek ima svojo veličino, vsaka beseda svojo globino. A zvezde so vedno na nebu, nikoli v blatu.

I. Uduč

"Ipavci" v Berlinu

Gospa Martina Konda iz Berlina nam je poslala precj dolgo pismo o praznovanju letošnjega kulturnega praznika in

Prijatelj Jure, Dori, Štefan

obisku MPZ Skladatelj Ipvcev v Berlinu. Ker je pismo

prišlo prepozno, da bi lahko bilo aktualno, bomo iz pisma povzeli le opaznejše poudarke.

Na občnem zboru društva "Slovenija", predsednik je Šentjurčan Janez Poštrak, so peli "Ipavci", govoril pa je tudi župan Malovrh. Bil je navdušen nad povezovalno osebnostjo bivšega šentruperstkega župnika Dorija. Dori je poleg urednika revije Naša Slovenija postal tudi častni član "Slovenije". Po občnem zboru je bil kulturni program v počastitev 8. februarja, za njim pa je prišla zabava z ansamblom "Jože Bohorč s prijatelji".

Naslednji dan je bila skupna maša, ki so jo v cerkvi Svete Elizabete peli "Ipavci". Po maši je bilo slavlje v prostorih slovenske župnije.

Po pisanju gospe Konda je Malovrh očaral tamkajšnje Slovence "s svojo skromnostjo, razumevanjem in strpnostjo."

Vzdušje je bilo vse dni izjemno prijetno in ga nameravajo naslednje leto ponoviti v Šentjurju.

Srečanje invalidov

Šentjursko društvo invalidov je 20. marca priredilo srečanje svojih nad 70 let starih članov. V restavracijo hotela Alpos se je zgrnila prava množica, mislim, da jih je bilo preko 100. Po veselih obrazih sodeč bi sploh težko rekel, da gre za starejše in invalidne ljudi. Celo nasprotno, zdeli so se prav razigrani: dve gospe - ena od njih je bila menda Artičkova iz Drobinskega - sta se ob zvokih harmonike zavrteli in zavriskali že kar pred uradnim pričetkom srečanja.

Šentjursko društvo invalidov šteje 850 članov. Predsednik je Ciril Laubič iz Nove vasi, tajnica pa je gospa Marija Kranjc iz Šentjurja. Kdo so ostali funkcionarji, nisem uspel pogruntati. Delo društva temelji na 18 poverjenikih, ki skrbijo za povezavo med invalidi v vsej občini. Zveza iz Ljubljane jim na podlagi njihovega programa primakne okrog 400 tisočakov, približno toliko pa zberejo denarja še doma. Organizirajo izlete, družabna športna srečanja, športna srečanja in skrbijo za pomoč svojim članom. Na morju imajo na razpolago 50 počitniških nočitev, 60 pa tudi v Čatežkih toplicah.

Na srečanju 70 letnikov so se z darilci spomnili dosedanjih aktivnih članov, zakoncev Herle iz Dramelj, najstarejše članice Angele Lavriha (90 let), najstarejših članov Jožeta Lampreta s Ponikve in Mihe Pajeka iz Lažiš. Gospe Angeli Lukaš pa so čestitali ob njenem 80. rojstnem dnevu.

Mladi in kmetijstvo

Tako kot vsako leto je tudi letos ob sodelovanju Kmetijske svetovalne službe in Društva podeželske mladine potekal kviz na občinski ravni "Mladi in kmetijstvo".

Kviz je bil v soboto, 1. marca, v kulturnem domu v Šentvidu. Poleg šestih domačih ekip sta sodelovali še dve ekipi iz celjske regije. Teme letošnje preiskunje so bile: reja drobnice, stročnice, strojni krožki in "Od kozice do pečice".

Zmagovalca smo dobili šele po zadnjem, šestem krogu vprašanj: najbolje so se pripravili mladi iz Kmetijske šole. Ekipo so sestavljali: Marjetka Pirjevec, Janko Salobir in Matej Vrečko. Njihova mentorica je bila Slavica Plevnik.

Zmagovalni ekipi čestitamo in ji želimo veliko uspeha na regijskem kvizu v Slovenskih Konjicah.

Sponzorji prireditve so bili: Jurmes, HKS, KZ, Romih Roman, Srečko Pušnik, Cinkarna, Agrovip, Montparis, Kovinotehna, Resevna, Zarja, Tajfun, Hrib, Montpreis, Ahac, Lisca, Trg. Užmah, Frizerstvo Jazbec, Frizerstvo Karla, Gostilna Škoberne.

Vsem se še enkrat zahvaljujemo.

Anka Luskar, inž. kmet., svetovalka za družino in dop. dejavnost

Praznik na Resevni

Krajevni praznik KS Šentjur - center, posvečen spominu na tragične dogodke 18. marca 1945 na Resevni, se je letos zgodil v nedeljo, 16. marca. Na ta čudovit pomladanski popoldan, ko je Resevna že vsa žarela v resju, se je na partizanski Resevni zbralo preko 100 obiskovalcev z vse občine. Predstavniki Zveze borcev so položili venec in prižgali svečke tako na spomeniku Cvetki Jerinovi in Dušanu Lahu kot tudi pred "demosovim" križem na bližnjem razpotju, g. Rijavec pa je tudi imel kratek priložnostni borčevski govor. Povedal je, da je NOB tista, ki je Sloveniji prinesla samostojnost.

Slovesnost se je nadaljevala pred Planinskim domom na Resevni. Slavnostni govornik je bil g. Cveto

Erjavec, predsednik sveta KS in predsednik šentjurske Združene liste. Za razliko od gospe Brede Svetina, ki je na lanski proslavi vnesla v svoj govor pravi spontani čustveni naboj, je g. Erjavec dokaj neprizadeto prečital lepo urejene misli o svobodi, NOB, pomenu Resevne za zavest Šentjurja in podobno, ki jim je bilo vredno prisluhniti, nič kaj dosti od njih pa ni ostalo v srcih. Svečanost so zaključile šolarke iz OŠ F. Malgaja z recitalom. Kljub temu, da ni bilo ozvočenja, se je le slišalo, da so govorile o pomladi. Le zakaj tudi ne partizanstvu, smrti in svobodi?

Lep pomladanski dan smo zaključili z vzponom na razgledni stolp in pa seveda s tradicionalnim resevniškim golažem.

Čebelarji so zborovali

Zbrali so se v prostorih bifeja Pod Rifnikom in pregledali svoje delo v preteklem letu. Z donosom medu niso bili zadovoljni, saj je bila lanska letina ena najmanj medonosnih.

Razprava se je nekoliko bolj ogrela le okrog porabe lanskega čebelarskega proračunskega denarja, saj naj bi jim g. Frece iz slivniškega čebelarskega društva s svojim pismom, objavljenim v Čebelarju, napravil krivico. Šlo pa je menda le zato, da so slivniški čebelarji, ki so hoteli dobiti svoj denar iz proračuna na roko (za nabavo nekih zdravil na črno), ostali brez svojega deleža dotacije. Sploh je zanimivo, da imamo v občini kar štiri čebelarska društva, ki pa precej slabo sodelujejo. Tudi na tem zboru ni bilo gostov iz sosednjih društev. Občinska čebelarska zveza je že pred časom umrla sama od sebe. Tokrat so čebelarji razpravljali o vključitvi v regijsko zvezo čebelarskih društev. Ker v Celju še vedno niso razčistili, kako je nastala nekajmilijonska izguba v trgovini Čebelarna, so se šentjurski čebelarji raje odločili za previdnost in bodo s tem povezovanjem nekoliko počakali.

Na zboru so sprejeli nova pravila društva, ki pa v šentjursko čebelarsko srenjo ne bodo prinesla novega vetra. Gre le za formalno prilagoditev zakonu. S pridobitno dejavnostjo se društvo nima namena ukvarjati, očitno tudi s trgovino s čebeljimi pridelki in čebelarskim materialom ne bo nič. Še največ se bo dogajalo v čebelarskem krožku na OŠ F. Malgaja, ki ga že dalj časa vodi prof. Pungartnik. Tudi glede porabe morebitne občinske dotacije za zdravstveno varstvo čebel, se niso uspeli dokončno dogovoriti. Šele potem, ko se bodo prepričali o uspešnosti Byvarola za zatiranje varoje, bodo odločili, kako se bodo lotili tega najhujšega sovražnika čebel.

O odlagališču smeti ob Slivniškem jezeru

Predsednik Ribiške družine Voglajna Marjan Rataj nam je poslal prošnjo, da objavimo reportažo o neurejenem odlagališču odpadkov na bregu Slivniškega jezera (pri Jezerski kraljici) v Rakitovcu.

Takole je napisal: "Našo prošnjo utemeljujemo s tem, da ribiči naše organizacije redno čistijo brežine Slivniškega jezera in ne pristajamo na takšen odnos, kot ga imajo do tega objekta nekateri krajani iz Slivnice in med njimi celo občinski svetnik in poslanec.

Tudi obravnavano divje smetišče bomo sanirali, si pa želimo z vašo pomočjo opozoriti na nepravilnost početja neodgovornih krajanov."

Takoj naslednji dan potem ko sem pismo dobil v roke, sem šel v Rakitovec. Očitno pa so ribiči precej hitrejši od pošte, saj o smetišču pri Jerzerski kraljici ni bilo več sledu. Pismo kljub temu objavljamo - morda bo koristilo za prihodnjic.

Srečanje 12 županov v Šentjurju

Kot je povedal Jurij Malovrh, so se župani celjske regije, ki so podpisali pismo o nameri o razvoju turizma v podeželskih, zdraviliških in zimsko - športnih občinah, tokrat dobili v Šentjurju. To je bil že njihov četrti sestanek. Po ogledu šentjurskih znamenitosti so se ustavili v Ipavčevi hiši, kjer so se pogovarjali o nadaljnjih postopkih za uresničenje svoje turistične zamisli. Dogovorili so se u izdaji brošure, nekakšnega vodiča po konjiško - kozjanski turistični ponudbi, namenjeni predvsem turističnim agencijam in animatorjem v zdraviliščih. Operativno so nalogo prevzeli župani Jazbec (Sl. Konjice), Drofjenik (Podčetrtek) in Podrgajs (Vojnik).

Srečanje krvodajalcev v Dramljah

KO RK Dramlje je 1. marca pripravila srečanje krvodajalcev, ki naj bi v prihodnje postalo tradicionalno.

V KO RK Dramlje je predsedovanje prevzela gospa Magda Ulbing in z novim vodstvom so prišle nove zamisli. Ob Novem letu so obiskali in obdarovali krajane, ki so starejši od 80 let. Teh je okrog 80 in so bili te pozornosti zelo veseli. 23. marca bo v Dramljah proslava ob Materinskem dnevu, ki jo pripravljajo s sodelovanjem prosvetnega društva. Na njej bodo obdarili vse drameljske žene, starejše od 70 let. Teh je približno 100.

V Dramljah je 90 krvodajalcev. Žal se srečanja niso udeležili vsi. Prisotne je pozdravil v imenu OO RK g. Slejko. Poudaril je, da je beseda hvala premalo za krvodajalce. Njihovo vodilo sta humanost in ljubezen do sočloveka.

Tudi župan občine Šentjur je pripravil srečanje krvodajalcev, ki so dali kri več kot 40 krat. Med njimi so bili tudi Drameljčani Lenart Konrad (105 x je dal kri), Branko Ribič (78 x), Aco Konrad (65 x), Stanko Glaser (45 x) in Stanka Koritnik (41 x).

V znani krvodajalski družini pri Lenart je kar 5 krvodajalcev. V kratkem, ko bo dopolnil 18 let, se jim bo pridružil še šesti.

Na koncu srečanja so ugotovili, da bo potrebno pridobiti še več članov in z lastnim vzgledom zagotoviti več te dragocene življenske tekočine.

L. Božnik

V Gorici pri Slivnici okrog 35 litrov krvi

V četrtek, 20. februarja, je bila dvorana slivniškega kulturnega doma spet v vrvežu. Od sedme do enajste ure dopoldan se je izmenjalo kar 100 požrtvovalnih krvodajalcev, krajanov Slivnice pri Celju in okoliških krajevnih skupnosti. To je do sedaj največje število krvodajalcev, kar krajevna organizacija RK Gorica pri Slivnici obstaja, če vemo, da ta številka ni nikoli preseгла 80.

Morda so se sicer redni krvodajalci tako potrudili tudi zato, ker vedo, da se roke slivniških aktivistk zelo potrudijo, da krvodajalci z dobro pijačo in jedačo obnovijo

izgubljeno energijo-tekočino. Tudi tokrat je bilo tako. Ob kapljici rujnega, pristni domači pečenici in kislem zelju so se nekateri kar pošteno zaklepotali in zamotili.

Tako ob stotem obiskovalcu ni ostalo nič drugega, kot da nazdravijo in si zaželijo še mnogo podobnih akcij.

Da pa aktivistke nikoli ne počivajo, pove že samo to, da so 22. marca pripravile tudi prijetno srečanje z našimi starimi mamami in jim tako čestitale ob dnevih za mame.

N.G.

Taprave počitnice

Zadnje tri dni zimskih počitnic je 26 učencev od prvega do šestega razreda iz občine Šentjur preživelo v planinski koči na Bohorju.

Svoj tabor so imenovali "Boom počitnice". Organizirale in vodile so ga študentke ljubljanskih fakultet. Pobudnica je bila študentka četrtega letnika socialne pedagogike Irena Mlakar, ki je z DOŽIVLJAJSKO PEDAGOGIKO želela v organiziran način počitnikovanja vnesti nekaj novega. Pobudi je sledila ZPM Šentjur, pomoč sta ponudili Planinsko društvo in Lovska družina Planina. Lovci so pogostili otroke na vmesni postaji na

Lovskem domu. Sadove je obrodilo tudi sodelovanje z najemnikom planinske koče na Bohorju, s starši in sponzorji.

Irena Mlakar je povedala:

"Otroški glas, preseč ponovnemga snidenja, je bil kot dramilo, ki me je pognalo v akcijo. V meni je zatlela socialno pedagoška iskrica. Idejo o taboru, katerega glavni cilji bodo pridobivanje pozitivnih izkušenj v skupnosti, iskanje svojega mesta, učenje odgovornosti in zdrave tekmovalnosti, predvsem pa preventivno delovanje na razvoj otrokove

osebnosti, sem zaupala študijskim kolegicam. Žar v njihovih očeh me je prepričal in borba z organizacijo se je začela."

Večina je bila na taboru prvič. V petek ob enajsti uri so se, oprtani z nahrbtniki, odpravili na dve uri in pol dolgo pot s Planine do koče na Bohorju. Po igrah, v katerih so se med seboj spoznali, so se v skupinah pogovarjali o naravi (vremenu, rastlinah, živalih) ter človekovi povezanosti z gozdom. Naslednji dan je bila tema o kruhu. Ob pomoči prijazne gospodinje so se otroci preiskusili v gnetenju testa. Nastali hlebčki so še posebej obogatili popoldansko malico. Zadnji dan so se naučili ljudskih plesov ("povštre šivat", rašpla, tkalička) in napisali so svoja sporočila staršem. Vmes so seveda ves čas potekale družabne igre, ki so jih najbolj združevale.

Kaj so otroci povedali o svojih doživetjih?

Prvošolka Darinka: ostala bi ves mesec!

Tomaž: Še nobene počitnice niso bile tako lepe.

Vročični Robi: Ostal bi, ne grem domov.

Lucija: Še bi šla na takšne počitnice. Trajati bi morale ves teden. Pa še učili smo se prav fino! Jaz sem pa mislila, da tu učenja ne bo, ha, ha, ha!

Branka: Takega tabora pa še ne! Čisto drugačen je.

I.M.

Zahvala

Doktorici Hildi Prebil, ki je bila dežurna 8. marca, se kot žena Ivana Poljšaka lepo zahvaljujem za hitro intervencijo in ugotovitev prave diagnoze že pri samem pregledu.

Hvaležna Vera Poljšak

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

3230 Šentjur, Drofenikova 16 (tržnica), tel.: 063/743-727

prodaja zlatega nakita

prodaja zlatega nakita

predelava starega zlata
(poseben popust)

popravila vseh vrst nakita

izredno velika izbira ročnih ur in budilk

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

prodaja **JAPONSKIH IN KITAJSKIH BISEROV**

ročne ure **SWATCH**

POSEBNA PONUDBA:

- ovratnice od 7.000,00 SIT dalje
- prstani od 3.000,00 SIT dalje

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični ubani
brezplačno prediranje ušes
birmaneka, kresna darila

POSEBNOSTI

TRGOVINA ROSANA

Zidar Metka, s.p. Ljubljanska 1, Šentjur, telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi v svojo prodajalno
v ŠENTJURJU, Ljubljanska cesta 1, nasproti Alposa

za vas smo pripravili v času od 20. 3. do 30. 3. 1997

VELIKONOČNI POPUST jesensko - zimske konfekcije
od **10% do 20%**

moški, ženski in otroški puloverji
- **20%**
mikice, srajce, tunike in ženske oblačila
- **10%**

POLEG TEGA SMO ZA VAS PRIPRAVILI ŠE VELIKO IZBIRO:

otroških trenerk
trenerka za odrasle

moške, ženske ter otroške srajce in bluze;
otroške pižame

otroške kavbojke z naramnicami
kavbojke za odrasle

od 1.600 SIT dalje
od 2.250 SIT dalje

po ugodnih cenah
že za 1.750 SIT

že za 2.750 SIT

Na zalogi tudi
velika izbira
kratkih rokavov
in kompletov!

velika izbira igrač

brisače samo 510 SIT
velikonočne servete 250 SIT
velikonočni pogrinjek samo 150 SIT

delovni čas:
vsak dan 8⁰⁰ - 18⁰⁰
sob 8⁰⁰ - 12⁰⁰

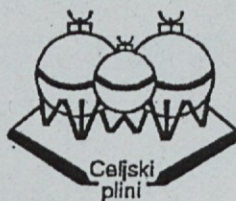
Vabimo Vas v trgovino ROSANA
na ugoden velikonočni nakup!

GUSTI MAVRIN s. p.

Dole 48, 3230 Šentjur, telefon: 063/741-569

- globinsko čiščenje talnih oblog
- generalno čiščenje kabin tovornih avtomobilov
- globinsko (ekstrakcijsko) čiščenje avtomobilov
- pranje in strojno poliranje avtomobilov

Celjski plini

Plinarniška 1, 3000 CELJE, Slovenija
Tel.: 063/ 33-231, 31-568
fax: 063/ 31-432

DEJAVNOST

- ☞ trgovina na debelo s trdimi, tekočimi in plinastimi gorivi;
- ☞ trgovina s plinsko opremo, kotli, gorilci in opremo za camp ter drugimi pripomočki za uporabo plina;
- ☞ prodaja utekočinjenega naftnega plina v malih rezervoarjih in jeklenkah;
- ☞ prodaja vseh vrst tehničnih plinov;
- ☞ gradnja in popravila plinovodov, merno regulacijskih postaj, inštalacij ter plinskih naprav;
- ☞ prevoz nevarnih snovi;
- ☞ distribucija zemeljskega plina izven Mestne občine Celje.

Obratovalni čas:

UPRAVA

od 7. do 15. ure

BLAGAJNA

od 7. do 14. ure
sob: do 12. ure

IZDAJNO MESTO
UTEKOČINJENEGA
NAFTNEGA PLINA IN
TEHNIČNIH PLINOV

od 7. do 18. ure
sob: do 12. ure

Se priporočamo in
veselimo Vašega obiska!

Poročite se v Šentjurju!

Seveda ne boste poročili sami sebe, ampak vas bo poročil eden izmed pooblaščenecv za civilne poroke. Nekdaj je to častno nalogo uglednejšim funkcionarjem in občanom podeljevala občinska skupščina, danes, ko imamo lokalno samoupravo, pa to naredi kar država sama oziroma v njenem imenu načelnica Upravne enote gospa Stoparjeva. Po nekaterih odzivih sodeč, pa sklenjeni zakoni zato niso nič manj trdni, sam civilni obred pa je menda celo bolj svečan, kot je bil kdajkoli v preteklosti.

Tako kot vsako leto, je tudi letos načelnica mag. Stoparjeva povabila pooblaščenca za sklepanje porok na kosilo, kjer so se pogovorili, kako dati obredu civilne poroke tisto težo, ki mu v resnici gre.

Razgovora so se udeležili poleg uslužbenk matičnega urada, ki so nenadomestljiv del ceremoniala, Vinko Jagodič, Milena Jan, Branko Hus, Cveto Erjavec in Franc Kovač. Njihova skoraj soglasna ugotovitev je bila, da je prijetno okolje v Ipavčevi hiši dalo obredu potrebni ton svečanega in pomembnega dogodka. Iz razgovora in tudi iz razprav matičark, ki imajo nad kakovostjo obreda gotovo najlepši pregled, bi lahko sklepali, da je kakovost šentjurskega obreda na zavidljivi ravni. Čeprav je število porok v preteklem letu upadlo skoraj za 30 % (bilo jih je vsega 64), je nesporno dejstvo, da se v zadnjem času v Šentjurju poroča več občanov tudi iz drugih občin. Koliko duše dajejo obredu posamezni pooblaščenca, bi najlažje ocenili mladoporočenci, toda tudi število obredov na pooblaščenca, bi morda lahko povedalo, kdo je pri tem opravilu bolj zaželen. Po besedah načelnice Stoparjeve v Šentjurju namreč velja, da mladoporočenci sami izberejo tistega, ki jih bo posvetil v zakonski stan.

Kdo so naši pooblaščenca!

Mag. Andreja Stopar, načelnica UE:

Poročam šele drugo leto in se mi zdi, da mi ta zadeva kar gre od rok. Trudim se približati ljudem in se jim prilagoditi. Upam si trditi, da so naše poroke na zavidljivi ravni, ne le zaradi prijetnega

okolja v Ipavčevi hiši, temveč tudi zaradi pristopa naših pooblaščenecv. Vsi skupaj

se trudimo, da bi sklenitev zakonske zveze bila svečan dogodek, ki bi se ga mladoporočenca in njuni sorodniki radi spominjali. Poroke v Šentjurju naj bi bile tudi promocija kraja in v korist našim gostincem.

Vinko Jagodič s Ponikve:

To počnem že polnih 30 let. Poročil sem že okrog 1300 parov, imel približno 30 zlatih porok in dve biserni. Moram reči, da

delam to z veseljem. Prava sreča je gledati mlade srečne ljudi, ki odhajajo na skupno življenjsko pot. Začel sem v stari občini, v majhni sobici na notranjem oddelku, kasneje smo za vsako poroko posebej preuredili sejno sobo. Zdi se mi, da je bila poročna soba v drugem nadstropju sedanje občinske zgradbe še najslabša rešitev. V Ipavčevi hiši je kar v redu. Porok je bilo včasih več. Neko soboto pred prvomajskimi prazniki sem jih imel kar 22. To je bilo res prehudo. Okrog 10 zakonov sem sklenil tudi na domu. Šlo je za invalide, starejše ali bolane zakonce. Obred sam se v tem času sploh ni bistveno spremenil. Morda so se v skladu z aktualno politiko nekoliko spreminjali le nagovori pooblaščenecv.

Branko Hus iz Šentjurja:

V svoji četrstoletni dobi opravljanja te funkcije sem poročil okrog 250 parov in sem imel 6 zlatih porok. Najlepše je poročati prav mlade pare. Pri njih je po navadi vse razigrano in brezskrbno. V

začetku sem se seveda na vsak obred temeljito pripravljaj, počasi pa sem postal tudi malo bolj lagoden, kar me je kar nekajkrat presenetilo. Tako se mi je zgodilo, da sem na poroko prišel s pripravljenim spodbudnim vzgojnim nagovorom za običjno rosno mlada ženina

in nevesto, pred mano pa sta se pojavila mladoporočenca v spremstvu lastnih večjih otrok, ali pa sedemdesetletnika, ki sta s poroko reševala pokojnino.

Milena Jan iz Šentjurja:

Pooblaščenca za sklepanje porok sem že 8 let in sem doslej opravila 85 obredov. Moram reči, da se vsake poroke nekako veselim, veselim se sreče mlade družine, ki jo vidim nastajati. V nagovoru ne pozabim poudariti pomena spoštljivega odnosa in strpnosti med zakoncema. Prav tako mladima vedno povem, da je umetnost prilagajanja v tem, da

spreminjamo sebe in ne partnerja. Rada uporabim tudi tisti znani Gregorčičev verz: Gorje mu, kdor v sreči biva sam...Občutek imam, da mi ljudje prisluhnejo. Morda starši še bolj kot mladoporočenca.

Cveto Erjavec iz Šentjurja:

Poroka je obred, ki daje pečat celemu življenju, zato se trudim, da pripomorem k svečanosti tega trenutka. Mislim, da mi to kar uspeva. Obred v Ipavčevi hiši je pridobil na kvaliteti. V svečanem ambientu tudi besede zvenijo drugače. Težišče mojega nagovora je na odnosih

med zakoncema, spoštovanju in na otrocih

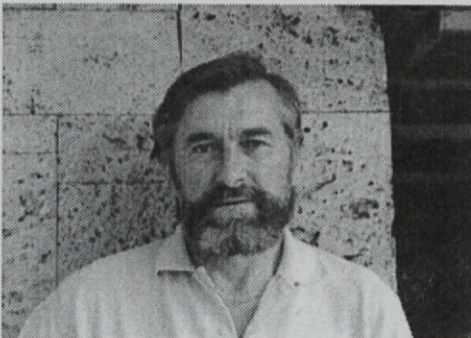
kot viru družinske sreče.

Za novo kvaliteto obreda ima velike zasluge načelnica Stoparjeva.

Franc Kovač iz Šentjurja:

Čeprav sem pooblaščenec že šesto leto, sem poročil le okrog 10 parov. Razen para iz Ljubljane, ki je bil nad mojo neposrednostjo tako navdušen, da so me na vsak način hoteli vzeti s seboj na slavlje v Ljubljano, nimam posebnih lepih odzivov. Gre za zahtevno dejanje, ki je vedno izziv. Sploh ga ni mogoče opravljati rutinsko. V nagovoru se ne izmikam realizmu, kar pa

menda za tako svečane trenutke sploh ni primerno. Tudi kaj trapastega se vedno lahko pripeti. To, da sem nekoč pozabil na napovedano poroko, ker sem se preveč zavzeto ukvarjal z na smrt bolano kožo, svatje iz Vodruža pa so me dve uri iskali po Šentjurju, je ena največjih možnih

zamer, ki sem si jo lahko prislužil.

Matičarki Marija in Marjana:

Ne, nobenih težav nimamo, v Ipavčevi hiši je res lepo in obred je dobro pripravljen. Tudi v predhodnem uradnem pogovoru v pisarni se trudimo biti enako prijazni. Mladoporečencem, poleg izbire uradne

osebe, ki bo vodila obred, ponudimo tudi sprejem v vinoteki. Zanimivo je, da je ta

obred, ki je bil donedavna povsem v moških rokah, zdaj prešel na ženske. V zadnjih dveh letih sta Stoparjeva in Janova opravili kar dve tretjini vseh porok, Stoparjeva 61, Janova pa 34. Šele na tretjem mestu je župan Malovrh s 25 porokami, drugi štirje moški pooblaščenec jih imajo vsi skupaj le okrog 30. Kaj spremeniti? Pravzaprav nič, vse je kar v redu. Tudi midve bi se poročili v Šentjurju, pri Stoparjevi.

F.K.

Jurij Šumej ni dočakal 99 let

Šumejev Jurček je bil do nedavna edini Šentjurčan, ki se je rodil še v prejšnjem stoletju. Te dni bi praznoval svoj 99. rojstni dan, ki pa mu ga usoda ni več namenila. Smrt se pač ne ozira na praznike in datume. Za njegov, žal, nedoživeti praznik mu je eden od njegovh sinov posvetil to pesem.

Atovih 99 let

Nedaleč od Šentjurja lepa Nova vas leži,
zdaj že skoraj mesto, včeraj pa le kup kmetij.
Tam je rojen ata Jurček, let je skoraj sto preteklo,
v kmečki hiši tam na hribčku, pri Šumetu se je reklo.
Oče dal mu je kmetijo, ker imel je pridno roko,
sam nevesto si je našel in imeli so poroko.
Bogec dal mu kup otrok je, a je ženo vzel prerano,
sam potem skrbel za nas je, za obleko in za hrano.
Skupaj mi smo tam živeli, pet sinov in hčera dvoje,
sam ostal je pri najmlajšem, drugi smo odšli na svoje.
V svoji sobi zdaj poseda, gleda Rifnik, lipo, kure,
po asfaltu se sprehaja, šteje tam minute, ure.
Večkrat gremo ga obiskat, krajšati mu čas starosti
in poslušati ga strpno, kaj pove nam o mladosti:
kak bilo je na Tirolskem, Soški fronti ali Pragi,
kak bilo na Sveti gori in v ujetništvu na Piavi.
kaj je delal kot odbornik, kot zastopnik pri vzajemni,
kaj v šentjurski kmečki zvezi, kaj doma na svoji zemlji.
Rad pove nam o živini, kak oral je, žel in mlatil,
in kako kosil in grabil, tega ni nikol pozabil.

Rad pove nam kaj o gorc, ko je sam čez Ločnec hodil
z mlinskim košem na hrbtu mnogokrat po blatu brodil.
V košu nosil je svinjino, za kopače in družino,
hlebce kruha za garače, željne tudi dobre pijače.
Rad je vezal, šprical tudi, trgal, prešal moš je sladki,
rad nalil si je kozarec in nazdravljaval vsem je bratski.
Zdaj pa primimo za glažke in povzdignimo jih k Bogu,
naj živi v dobrem zdravju, z nami v družinskem krogu!

Korajža velja

Tokrat to ni bila več navadna korajža, ampak medšolski - osnovnošolski festival Korajža velja. Potekal je 28. februarja v OŠ Hruševca. Ponovno je bil voditelj Sašo Butkovec, na klaviature je igral g. Marjan Hvala, organizator pa je bil g. Bogo Hvala iz Studia H iz Trbovelj.

Na začetku se je predstavil njihov (Hruševski) mladinski pevski zbor pod vodstvom gospe Blanke Pasarič. Mladina od tretjega pa vse tja do osmega razreda je prihajala iz vseh koncev in krajev naše občine. Lahko smo ponosni, da se v naših krajih najde toliko talentov. Meni osebno so bili najbolj všeč Davor Pušnik iz Gorice pri Slivnici s pesmijo Bonton, Tadeja Gračner iz Planine pri Sevnici s pesmijo Lahko noč Piran, Maja Tifengraber iz

Hruševca s pesmijo First time in pa naša nadebudna pevka Sabina Otorepec. Sodelovalo je 23 učencev iz Hruševca, Šentjurja, Gorice, Planine, Dramelj in Dobja. Najbrž boste mislili, da so vsi samo peli, ampak ne. Tudi nekaj glasbenikov se je našlo. Njihov instrument pa je bil harmonika. Brez sponzorjev pa tudi ne bi šlo. To so bili: Avtohiša MLA-CAR, trgovina KEA, AHAC d.o.o., trgovina WIHAR, elektroinstalacije Anton Selič in trgovina Bum, Robel d.o.o., Avtohiša Škorjanec, Upravna enota Šentjur, Občina Šentjur ter Zveza prijateljev mladine.

Festival je bil prav zanimiv, saj je bilo zelo veliko dobrih pevcev. Med občinstvom so bile tudi slavne osebnosti: Nataša Oset, ki jo poznate s športnih strani. Sedela je namreč zraven mene.

Verena Belužič

Program Jurjevanja '97

Veselo Jurjevanje v Šentjurju bo v nedeljo, 20. aprila, in bo trajalo od 8. do 17. ure. V Zgornjem trgu bodo nastopali pihalni orkester, majoretna skupina, folklorne skupine, ansambli, domači mizikanti in drugi izvajalci kulturnega programa. Sodelovali bodo tudi vinogradniki, društva kmetič, gostinci in gasilci.

Ob 14. uri bo izpred TIP Lipa krenila proti Zg. trgu tradicionalna Jurjeva povorka konjskih vpreg.

Zvečer bo veselica pri Tržnici.

En dan prej, to je v soboto, 19. aprila, bo ob 10. uri na tržnici otvoritev Jurjevega sejma obrti in podjetništva. Nastopili bodo tudi pihalni orkestri iz Šentjurja in sosednjih občin.

Dopoldne bo tudi Jurjev pohod Šentjur - Botričnica - Lokarje - Rozalija - Šentjur.

Ob 19. uri bo v kulturnem domu koncert lovskih rogostov.

Tradicionalna revija naših pevskih zborov bo naslednjo soboto, to je 26. aprila.

Druge spremljajoče prireditve:

Petek, 11. aprila: ob 17. uri revija otroških pevskih zborov.

ob 19. uri razglasitev športnika leta v Ipavčevi hiši.

Petek, 18. aprila: razstava cvetja, kulinarike in fotografij

ob 18. uri: revija šolskih pevskih zborov v Kulturni dvorani.

Četrtek, 24. aprila: mestni pohod pihalnega orkestra in majoretna skupine. Zvečer promocija turistične karte Šentjurja.

Lenart Božnik je darova kri 105 krat

Živi v Dramljah in je oče družine, v kateri poleg njega darujejo kri še štirje sinovi.

Kolikokrat ste že dali kri?

Kri sem dal 105 krat. Hodim na vse krvodajalske akcije v Šentjurju. Ko sem bil še v službi, sem kri dajal tam.

Kdaj ste prvič dali kri? Koliko krvi ste že dali?

Pri 18 letih, leta 1958 v Žični. Od takrat naprej jo dajem štirikrat letno. Le ko sem bil operiran na žolču, sem imel krajšo prekinitev. Imam krvno skupino A, Rh negativno. Naenkrat dam 4 dl, kar pomeni, da sem dal že 40 litrov krvi.

Se spomnite kakšne zanimivosti v zvezi s krvodajalstvom?

Dvakrat sem dal kri "iz roke v roko". Eden od prejemnikov je bil iz Kranja. Bil je težko poškodovan v prometni nesreči. Še danes me občasno obišče in mi je hvaležen, ker sem mu "rešil" življenje.

Kako naprej?

Dokler bom zdrav, bom še krvodajalec. Tudi svoje sinove sem navdušil za to dobrodelnost. Štirje so že krvodajalci, kmalu pa se jim bo pridružil še peti. Prav bi bilo, da bi se več ljudi odločalo za krvodajalstvo in tako pomagalo pomoči potrebnim soljudem.

Želim vam, da ostanete zdravi in s svojo krvjo še mnogim pomagate!

L.Božnik

Mladi umetniki v občini Šentjur, pozor!
Študentski klub mladih Šentjur razpisuje

natečaj

za RAZSTAVO DEL MLADIH UMETNIKOV občine Šentjur, ki se bo zgodila v Šentjurju meseca aprila 1997.

K sodelovanju ste vabljeni vsi, ki ljubiteljsko ustvarjate dela s področja slikarstva, kiparstva, grafike in sorodnih področij. Za natečaj literarna dela ne pridejo v poštev. Kljub temu vas vabimo, da nam katero pošljete, saj bi ga lahko objavili v našem časopisu Moč inteligence.

Rok za oddajo prijav je 5. april 1997. V prijavi navedite osnovne osebne podatke (ime, priimek, naslov, telefon), šolo ali fakulteto, ki jo obiskujete in najpomembnejše: dela, ki bi jih radi razstavili ter njihovo število. Zaželjena je tudi krajša osebna predstavitev.

Prijave pošijite na naslov:

Študentski klub mladih Šentjur,
C. Valentina Orožna 8/c, Šentjur

Šentjur, marec 1997

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Mulej Leon iz Vrbnega in Andreja Ljubej iz Goričice.

Umrli so:

Neža Žolger (91) iz Grobelnega, Štefan Volasko (64) iz Večjega Brda, Katarina Robič (78) iz Paridola, Jožef Gradič (81) iz Lažiš, Dobnik Franc (64) iz Bezovja, Jožefa Kramer(57) iz Šentjurja, Frančiška Koklič (82) s Proseniškega.

Mali oglasi

Odkupujemo delnice serije B in G Petrola, Pivovarne Laško, Pivovarne Union in Pooblaščenih investicijskih družb. Pokličite na 0601 43 714!

Kje je pravica?

Ker sem že večkrat urgiral tako na Občini kot na Upravni enoti, pa nihče nič ne ukrepa, želim o krivici, ki se dogaja ljudem, ki si ne morejo sami pomagati, obvestiti šentjursko javnost.

Cestno podjetje razširilo je cesto na moje zemljišče brez mojega privoljenja. Ampak to naj bo. Bolj me jezi, da Občina in Upravna enota dovoljujeta obratovanje trgovine Jošt & Malgaj v Novi vasi, čeprav pri tem lokalu ni nobenega parkirnega prostora. Stranke sedaj parkirajo kar na moji dovozni cesti in celo na zelenici pred mojo hišo, tako, da domači mnogokrat ne moremo domov in do gospodarskega poslopja. Trgovinski trušč in ropot pred mojo hišo pa trajata kar od 5. ure zjutraj do desetih zvečer. Najemniki trgovine si seveda ne dovolijo nič reči in se obnašajo, kot da je vse njihovo.

Kakšna je to država, kjer je nemočen človek nezaščiten in lahko tako Občina kot Geodetska uprava delata, kakor hočeta oziroma tako, kot jima plačujejo?

Anton Kolar, Ul. K. odr. 37, Šentjur

Za "Vašo stran"

Veseli smo, da se je Pepca Planinc končno le naveličala afne guncati in opletati s svojim pikrim jezikom. Jo je le srečala pamet.

Če že ni bila povabljena na novoletno kosilo sodelavcev ŠN, jo povabimo me planinske budale v Gaj. Če že ne na kuhano vino, pa vsaj zato, da bi na svoji koži občutila raj. Seveda je ne silimo, kot nismo silili nikogar na smučišče. Le vabimo jo. Morda se ji bo ob naši prizadevnosti porodila misel, da bi tudi sama postala sponzor smučarskemu klubu? Saj ni rečeno, če vodstvo KS nima posluha za našo dejavnost in nam še moralne podpore ne nudi, da naše zamisli niso dobre. Vztrajati je treba.

Smučarski klub Planina

S policijske postaje

Vlom v trgovino

V noči na 07.03.1997 je do sedaj še neznanemu storilcu zmanjkalo cigaret, kave, različnih sladkih stvari in denarja. Zaradi tega se je odločil, da si bo kar sam postregel v trgovini, ki je last Lipa Šentjur - poslovalnica Ponikva. Z navedenim dejanjem je oškodoval poslovalnico za okoli 50.000 SIT. Policisti so storilcu že za petami.

Tatvina keramičnih ploščic

Ob prihodu v nedograjeno stanovanjsko hišo v kraju Pletovarje je bila Zdenka F. iz Laškega neprijetno presenečena. Kljub toplejšemu vremenu, ji je neznan storilec nekje v času od meseca januarja do sedaj odtujil 38 m² keramičnih ploščic. S tem dejanjem jo je oškodoval za 56.000 SIT.

Neznani storilec odnesel 60.000 SIT

Do sedaj še neznan storilec je v Trnovcu pri Dramljah v času od 8. do 11. marca F.R. oškodoval za 60.000 SIT. Iz garaže v kletnih prostorih stanovanjske hiše je iz predala odtujil bankovce. Ker je dejanje očitno storil nekdo, ki dobro pozna razmere pri oškodova-

nemu, bo to dejanje moral kaj kmalu zagovarjati pred sodnikom.

Trčil in odpeljal s kraja prometne nesreče

Dne 5. marca ob 5:40 uri se je na lokalni cesti v kraju Repno pripetila prometna nesreča. 16 - letni D.K. je vozil neregistrirani osebni avtomobil proti križišču v Goričici, kjer je nameraval zaviti proti Repnemu. Zaradi vožnje po levi starani je trčil v osebni avtomobil, v katerem je iz Repnega pripeljal sedminštiridesetletni Karel P. D.K. ni hotel povedati osebnih podatkov udeležencu, temveč je kar odpeljal s kraja nesreče. Policisti PP Šentjur so kršitelja izsledili na domu.

Vinjen nadaljeval z vožnjo

Dne 11. marca ob 18:55 uri so policisti PP Šentjur ustavili voznika osebnega avtomobila, 33 - letnega Jožefa K. iz Šentjurja. Ker se jim je Jožef zdel precej v "ročcah", kar je kasneje

potrdil tudi preizkus, so vozniku začasno odvzeli vozniško dovoljenje in mu prepovedali nadaljnjo vožnjo. Sprva je Jožef prepoved upošteval, a ne za dolgo. Ob 21:15 uri so bili policisti PP Šentjur napoteni na kraj prometne nesreče, ki se je pripetila na magistralni cesti v bližini Srednje kmetijske šole. Na kraju nesreče so našli Jožefa, ki je s svojim vozilom trčil v osebni avtomobil, katerega je vozil 41 - letni Damjan P. iz Šentjurja. Na vozilih je nastala k sreči le materialna škoda. Zaradi neupoštevanja odredbe policistov o prepovedi nadaljnje vožnje pa je Jožef K. prenočil na "hladnem".

B. G.

 ŽALUJKA d.o.o.
Dramlje
podjetje za pogrebne storitve

ko ugasne življenje:

pogrebna oprema in material, prevoz, urejanje in postavitve mrtiške sobe, cvetni aranžmaji in sveče (dostava na dom), organizacija pogrebov, urejanje dokumentacije, posredovanje osmrtnic, zbiral. izkopi, urejanje grobov

24 ur na dan:
063/798-332 in 0609/638-194, 645-543
ali v Cvetličarni Majda v Šentjurju,
od pon. do pet.: 8 - 18, sob.: 8 - 12
Tel.: 741-100

KUD TRTA Dolga gora

Prvega marca ob 19. uri sem se odpravila na Ponikvo, kjer je gostovalo KUD TRTA iz Dolge gore. Pred kulturno dvorano je bila gruča nasmejanih deklet v narodnih nošah, ki so si ogledovala prihajajoče gledalce. Na vprašanje, če imajo kaj treme pred nastopom, so odločno odkimale. Dvorana, ki šteje okrog 70 sedežev, se je počasi napolnila in že se je na odru pojavil mladenič in vse prisotne lepo pozdravil. Napovedal je program, ki naj bi vseboval elemente iz kulture naših dedov, ki počasi umira: stare pesmi, napeve in ples.

Najprej se nam je predstavil mešani oktet Trta, ki deluje že več let in poje predvsem slovenske narodne in umetne pesmi. Od drugih pesmi pojejo največkrat Mozarta. Lepo ubrani glasovi so nam zapeli sedem pesmi, pri katerih me je kar malce stisnilo ob srcu, saj sem dobila občutek, da smo Slovenci zelo žalosten narod. Te moje misli je kar hitro postavila na laž starejša folklorna skupina, ki je v mnogo hitrejšem ritmu zaplesala venček štajerskih plesov. Tudi na povštrtanc niso pozabili, pri čemer so si izbirali plesalke kar med občinstvom, seveda če so jih hotele. Sledil je kvintet bratov Firer s starimi domovinskimi in ljubezenskimi pesmimi in nato še folkloristi mlajše generacije, ki so nam prikazali stare običaje v plesu in pesmi.

Mlajši rod je ponos vsake dejavnosti in tudi v KUD TRTA je tako. Starejši imajo veliko več veselja delati, vedoč, da bo nekdo nadaljeval njihovo delo. Na odru so se predstavili štirje pari, kar se ne sliši veliko, a če pomislimo, da je v Dolgi gori približno 60 hišnih števil, tudi to ni tako malo. Na začetku je sicer sodelovalo 11 parov od 1. do 8. razreda, potem pa so nekateri odšli v šolo, drugi so bili malo preveč sramežljivi, nekaterim pa so pobrale voljo včasih prazne dvorane kot na primer v Kostrivnici pri Podplatu.

KUD TRTA deluje že šesto leto. Starejša folklorna skupina vadi že od vsega začetka in sicer je z njimi začela delati Marta Pelko. K sodelovanju so pritegnili tudi pet bratov Firer, ki s pesmijo obujajo spomin na svojo mater, ki jim je rada pela. Starejša folklorna skupina je v tem času že veliko nastopala: v Šentjurju, Rogaški, Zrečah, Šmarju... Sodelovali so tudi na sejmu GOS TOUR v Mariboru in letos vračajo obisk folklorni skupini Bled iz Essena v Nemčiji, ki so lansko leto gostovali pri njih. Nosilec tega srečanja folklornih skupin bo TOD Ponikva.

Velik del njihovega nastopa predstavljajo narodne noše in zanimalo me je, če jih morda sami šivajo. Moj sogovornik, zelo aktiven predsednik društva g. Jože Kadenšek, se je ob teh besedah nasmehnil. Noše jim seveda šiva profesionalna oseba, za katero pa je potrebno skupaj z materialom odšteti kar nekaj denarcev. Gorenjske noše imajo kolikor toliko pravilno narejene, medtem ko so štajerske še v delu. Imajo pa tudi belokranjsko nošo. Na začetku jih ni še nihče resno jemal, zato so se morali znajti po svoje. Zaradi finančne stiske so blago kar prešvercali iz Hrvaške in tako prišli do svojih prvih - gorenjskih noš. V njih so ponosno zaplesali tudi na vrhu Triglava. Sedaj pa jim je priskočila na pomoč tudi Občina, tako da si lahko s pomočjo krojev, ki jih je posodila celjska folklorna skupina, naredijo še štajerske noše in dostojno zastopajo Slovenijo in svoj kraj na obisku v Nemčiji.

Folkloriste KUD TRTA družijo predvsem dobra volja in veselje do plesa in pesmi. Vadijo sicer enkrat ali pa morda dvakrat na teden, pa takrat zato toliko bolj intenzivno. Vadijo kar v gasilskem domu, kar sploh ni presenetljivo glede na to, da so hkrati vsi tudi gasilci. V načrtu imajo tudi ureditev garderobne sobe na podstrešju GD. Vsaka vaja se kot se spodobi, zavleče pozno v noč, saj vselej kdo nekaj praznuje. Vsi imajo poleg plesa še veliko obveznosti, zato po mnenju njihovega predsednika ne dosega visoke kakovosti, vsekakor pa to ne zmanjšuje njihovega veselja do druženja. Hvaležni so tudi bratom Firer, ki radi priskočijo na pomoč.

Želja vse nastopajočih, ki jo naslavlja predvsem na učitelje v osnovnih šolah pa je, da bi dali več poudarka na petje in kulturne dejavnosti nasploh. Saj pravijo: Kdor poje, zlo ne misli.

Barbara Gazvoda

Z Občnega zbora zadružnikov

Na letnem občnem zboru KZ Šentjur, ki je bil v petek, 20. marca, v hotelu Alpos, se je zbralo preko 100 zadružnikov. Le ti so bili povsem zadovoljni s podanimi poročili, niso pa se izognili splošni kritiki naše oblasti, ki za kmetstvo nima pravega poslušala.

Zadruga je v preteklem letu imela milijardo in 39 milijonov tolarjev prihodka, kar pomeni povečanje za 29%. Večji del porasta je šel na račun poslovanja trgovin, ki jih je KZ prevzela od Lipe. Kar 982 milijonov SIT so ustvarili s trgovino (vključno s prodajo mleka in živine). Mleka so prodali za 5% manj kot leto prej (5,4 milijona litrov), živine pa za 13% več (1997 živali). Povprečno so za liter mleka iztržili 43, 33 SIT. Z lastno dejavnostjo so ustvarili za 40 milijonov SIT prihodka. Skupen strošek poslovanja je znašal 89 milijonov SIT.

V zadrugi je včlanjenih 396 članov, članski delež pa znaša 700 DEM. Zaposlenih imajo 32 delavcev, povprečna neto plača je zanašala 69 000 SIT.

V razpravi je poleg splošnega nezadovoljstva prišel do izraza očitke Mesarstvu Šentjur (klavnica), da ocenjevanje kvalitete govejih polovic (od nje je odvisna odkupna cena, prodajna cena mesa pa menda ne) ni korektno. V Šentjurju zaklana pitana goveda so menda v vsej državi najslabše ocenjena. Zlasti je nenavadna ugotovitev, da so šentjurske živali pri drugih kupcih ocenjene bolje. Prisotni direktor Mesarstva g. Tržan je seveda prikrite očitke odločno zavrnil.

Na očitke, da država kmetu ne pomaga dovolj, je odgovorila predstavnica Kmetijske svetovalne službe s podatkom, da je šentjursko kmetijstvo v lanskem letu dobilo za 86 milijonov raznih premij in regresov. K tej vsoti je dodala občina iz svojega proračuna okrog 10 milijonov SIT. Senica s Ponkvice je bil mnenja, da se kmetijski denar iz občinskega proračuna ni dobro izkoristil. Leskovšek iz Dobja pa je menil, da država iz naših gozdov precej več jemlje, kot daje.

Občni zbor, ki je sicer minil v zelo mirnem in nepolemičnem vzdušju, so zaključili s skupnim kosilom.

F.K.

LESJAKOV STANKO IN NJEGOVE LJUBEZNI

Ni ga prebivalca Gorice pri Slivnici, ki ne bi poznal ali vsaj slišal zanj, za Lesjakovega Stanča namreč. Njegovo ime pa je znano tudi preko meja krajevne skupnosti. To je mož, ki ima hišo in gospodarsko poslopje v središču Gorice ob cesti proti Prevorju in k njemu se zatekajo ljudje z različnimi težavami na poti: zmanjka bencina, pokvarjen avto, avtomobil v jarku, predrto kolo... V

V kovačnici je vedno vroče

zadnjem času pa je seveda najbolj znan po svojih konjih in kmečkih vozovih-zapravljivčkih.

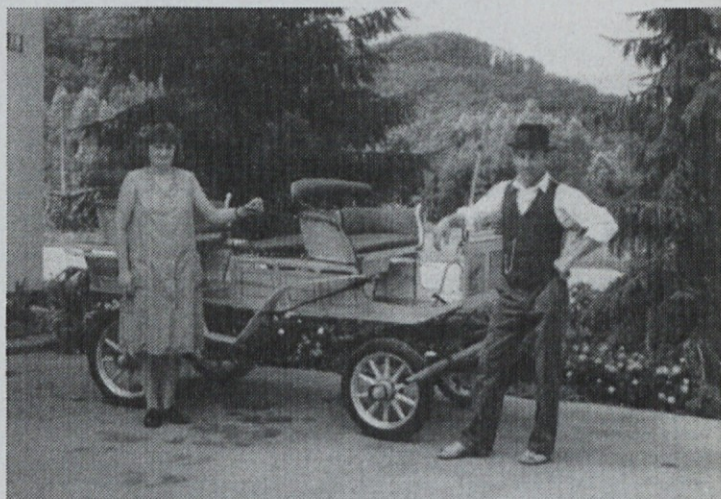
Priimek Lesjak pa je v krajih Gorica in Slivnica že dolgo zelo poznan, saj je bil Stankov stari oče, Jurij Lesjak, župan in gostilničar na vrhu Slivnice. Leta 1925 pa je kupil kmetijo v dolini, kjer zdaj kmetuje njegov vnuk. Stankov oče je tudi bil gostilničar in napreden kmet, ki je imel že pred drugo svetovno vojno edini kosilnico na konjsko vprego in so jo hodili občudovat ljudje od blizu in daleč.

Sedanji gospodar Lesjakove kmetije, Stanko Lesjak, se je rodil leta 1949 in vseskozi ostal zvest kmetiji in domačemu kraju. Rasel je ob kmečkem delu in konjih in sam pravi, da nikdar v življenju ni želel postati nič drugega kot kmet, morda veterinar. Danes je napreden kmet, zato mora biti v eni osebi veterinar, kemik, mehanik, biolog, ključavničar... Na svoji kmetiji, ki je velika 18 hektarjev, redi okrog trideset glav govedi, šest plemenskih kobil in plemenskega žrebca noriške pasme. Ob tem pa mora obdelati ogromno njiv, pokositi ogromno travnikov in delati v vinogradu. Je eden izmed redkih rejcev plemenskih konj in ima plemenilno postajo za ta del občine. Konji so njegova ljubezen, hkrati pa mu pomenijo pomemben vir dohodka.

S svojimi čudovitimi konji se je želel kdaj s svojo družino ali prijatelji kam popeljati in se nekoliko postaviti, zato je potreboval voz. Njegovi predniki so imeli praznični voz, ki so ga imenovali koleselj ali "flajšvagen". Takrat je tak voz bil najpomembnejše prevozno sredstvo, s katerim so se vozili po opravkih in k maši. S pojavom motornih prevoznih sredstev pa so taki vozovi zgubili svojo vlogo in romali v pozabo. Stanč je

ta voz potegnil iz stare šare, ga močno prenovil in spet usposobil za vožnjo. Ob prenavljanju starega voza pa je začutil, da bi lahko sam izdelal nov voz. Prvi, čisto nov Stančev zapravljivček je nastal leta 1990 po večmesečnem delu, pri katerem so mu pomagali prijatelji. Na raznih turističnih prireditvah so ta voz opazili mnogi ljudje in bili nad njim navdušeni in podobne želeli imeti sami.

Do danes je izdelal že 23 podobnih voz. Cel voz je njegovo delo, sam izdelava lesene dele-bobnarska ali kolarska dela in jih tudi okuje z železom. Naj poudarim, da si je Stanč sam uredil kovačnico in kot samouk začel kovati. Njegove vozove lahko najdemo na vseh koncih Slovenije, trije pa vozijo celo po Avstriji. S svojimi vozovi se je predstavil na raznih sejmiših po Sloveniji, v Mariboru, Ptuj, Krškem ter na največjem splošnem v Šentjerneju na Dolenjskem. Vseskozi pa sodeluje v povorki kmečkih vpreg na jurjevanju v Šentjurju. Prav iz decembrske številke Šentjurskih novic je izvedel, da je dobil priznanje Turističnega društva Šentjur, vendar na podelitev ni bil vabljen. Ravno zdaj mu kar precej časa in živcev jemlje miniaturni voz (trikrat pomanjšan) za turistični podmladek na OŠ Slivnica pri Celju, s katerim se bo šola predstavila na republiškem tekmovanju. V smehu je povedal, da bo ta voz podelil prvi krajanki, ki bo rodila dvojčka. Sicer pa s svojim vozom rad popelje svoje prijatelje na vesele izlete, mladoporočence k cerkvi, druge ljudi pa na razne slavnosti, vozil je dedka Mraza, Miklavža... Najdlje pa se je popeljal na Planino in v Celje. Vedno je na njegovem zapravljivčku veselo. Ker ima rad svoj domači

Takole izgleda ena njegovih mojstrov

kraj in z njim živi, si želi, da bi Gorica pri Slivnici turistično napredovala in bi on lahko kraj s svojim zapravljivčkom turistom razkazal.

In kako ponosen je lahko Lesjakov Stanko, ko se s svojo družino usede na voz, katerega leseni deli so iz lesa iz njegovega gozda in obdelani v njegovi delavnici, železni deli so kovani v njegovi kovačnici in vse narejeno z njegovimi rokami. In ko v voz vpreže še svoje konje, je zadovoljstvo popolno in trud pozabljen.

Nina Gradič

Pri sosedovih bodo pa zibali...

Najprej sta bila Adam in Eva ... prva dva človeka. In potem so nastali še vsi ostali, saj se še spomnite; mestnim otrokom so bratce in sestrice kupovali v trgovinah, vaškim so jih nosile štoklje. Ženske so hodile ponje celo v Rim, doma pa so seveda vsi vedeli, da bodo pri sosedovih zibali. Saj ne, da bi jih ravno zanimalo, ampak kaj ko so že ptiči čivkali novico; vsi ravno ne, grlice pa gotovo.

Otroci so odrasli, prerasli so obleko, pa tudi pravljice o štokljah. Rojstvo je postalo samoumevno in del življenja tako kot še tisoč drugih stvari v življenju. No, bolj ali manj. Priznati moram, da sem se presneto zamislila, ko sem se lotila tega pisanja. četudi nisem ravno asfaltni otrok, si rojstvo težko predstavljam drugače kot z odhodom v porodnišnico in čez nekaj dni veselo mamico s „štručko“ v rokah. Kako za božjo voljo so ženske rojevale nekoč?!

Urednik me je napotil v Dobje, k Romih - Volasko Justini. „če ti ona ne bo znala povedati, ti ne bo nihče.“

Pa sem šla. Vsekakor je bilo to lažje reči, kot storiti. Ozka cesta, ogromni kupi snega in megla, da bi jo lahko rezal. Saj ne rečem, fantu, ki mi je pokazal pot, je bila stvar popolnoma jasna, meni pa niti približno. Končno mi je odprla vrata stara gospa... bila je prav takšna kot sem si jo predstavljala. Nizka gospa s srebrnino v laseh, a še vedno mladostnim obrazom. Pa tudi beseda ji je tekla kot namazana, še posebej, ko se je zatopila v svoje spomine. Hotela sem jo vprašati tisoč in eno stvar, pa mi ni bilo treba. Kot bi brala moje misli, je nanje odgovorila, še preden sem uspela odpreti usta. Sicer pa; kako sploh preprosto kmečko dekle postane babica in patronažna sestra za tako velik okraj?

Naredila sem dveletno šolo in sicer nekaj v Ljubljani, večino pa v Osjeku. Najprej je bil to tečaj samo za babico, potem pa še dve leti srednje šole. Imela pa sem Kalobje, Dobje, Planino, Šentvid, Prevorje in Slivnico. To je bil seveda velik okraj, pa ne samo velik, bil je tudi najtežji. Takrat še ni bilo nobenih prevoznih sredstev, 49. leta, ko sem nastopila službo, še avtobusov ni bilo. Vozil je le eden iz Lok, pa čez Rimske Toplice v Celje. Drugače pa je bilo treba peš, če sem imela izredno srečo, me je kdo peljal s konji, ampak zelo redko. Porodov je bilo pa strašno veliko, ker so vse žene rojevale doma. Splavi so bili cerkveno prepovedani - razen, če si je katera „kriminalno“ kje pomagala.

Ja, ampak to se seveda ni dogajalo?

O ja, pa se je. Nekatero ženske so bile posebej izurjene za to. Uporabljale pa so peteršilj (nevednico me je poučila, da si niso kuhale čaja), dogajale pa so se tudi hujše in bolj nevarne reči.

Delovnega časa verjetno niste imeli?

Kje neki, morala sem iti ponoči, podnevi, pa v nevihti, grmenju in burji. Ravno prejle sem razmišljala, v kakšne vode vse sem zabredla med poplavami. Spomnim se, ko sem šla v Prelog, pa sem morala tudi čez dolgo brv, čez potok. Brv je bila ozka, nobene ograje, voda pa tako strašno narasla, da sem razmišljala, če se sploh naj podam čez. Mož je bil sicer zraven. S strahom

sem šla za njim, pa trepetala za vsak korak. No, ravno prejle sem se pa spomnila, da sva bila oba hudo neumna, saj bi se lahko prečkanju potoka izognila, če bi izbrala pot malo višje.

Večkrat se mi je zgodilo, da so me prišli iskat tudi trije naenkrat. Potem sem pa morala iti po vrsti, tako kot so prišli, razen, če sem vedala, da je v kakšnem primeru bolj kritično. Včasih je bilo tudi

Babica je svojega varovanca nesla tudi h krstu

tako, da so me tudi vse počakale.

Imela sem nenavaden primer na Planini. Pri Podpečanu so imeli dva fantka in oba rojena na 26. februar, tretji otrok pa se je namesto 26. februarja rodil že decembra. Bil je sicer živ, pa tako majhen, da bi ga lahko dal v žep. Vsi so nekako naredili križ čez to deklico, jaz sem pa rekla, da je treba poskusiti vse, dokler živi. Nobena srajčka zanjo ni bila dovolj majhna, pa sem jo zavila v vato in položila na toplo peč. Hranili smo jo po posebnem postopku in z veliko iznajdljivosti. Pa tudi jokal je ta otrok kot miška in nič glasneje. Čez en teden sem ga pa odnesla v bolnico, pa so me napodili, da s tem otrokom res nič ne bo. Ko so ga stehali je imel namreč samo 95 dag. No, pa sem ga potem imela v domačem inkubatorju na peči še tri mesece. Potem sem ga pa nesla v Ljubljano. In v času, ko je bil v bolnici, je trikrat prebolel pljučnico. Pri sedmih mesecih pa smo ga dobili domov in šele zdaj je ta otrok izgledal kot normalen novorojenček. Zaradi planinskega zraka je sicer spet dobil pljučnico in je bil še dva meseca v celjski bolnišnici. Doma smo ga seveda negovali kolikor smo mogli, ampak rešila ga je pa samo topla peč.

In na koncu je preživel?

Da, preživel je še eno pljučnico, po desetih mesecih je bil še vedno sila majhen, ampak tisto ubogo dekletce, ki je bilo pri rojstvu skoraj obsojeno na smrt, je danes poročena ženska v Savinjski dolini, mislim, da v Braslovčah in je mati dveh svojih otrok. Tega ne bi mogel nihče verjet, če ne bi videl.

Saška Teržan

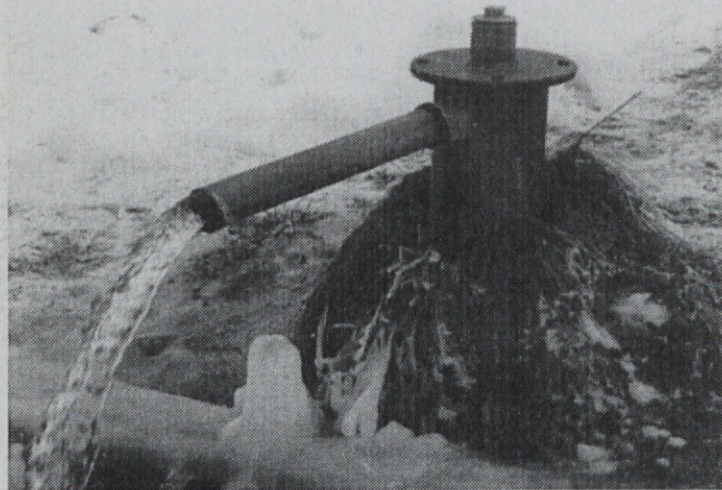
(se nadaljuje)

Legende grofije Žusemske

(1. nadaljevanje)

Ko so na žusemskem gradu imeli goste in to ni bilo redko, so se radi hvalili, da imajo čudežno vodo, ki vse želodčne težave pozdravi. Posebno radi so jo pili po kakšnih mastnih pojedinah, da jim je očistila črevesje.

Nekoč je bil na gradu cesarski pisar, ki je popisoval grofijo. Mož je imel težave z nekakšnimi izpuščaji na koži, ki jih ni mogel pozdraviti. Pil je vodo iz Slatne, vendar ni opazil kaj posebnega

Slatne danes

uspeha. Bil pa je toliko pohlepen, da se ni zadovoljil s tem, kar

je popil, ampak se je s to vodo tudi umival. In glej ga zlomka, izpuščaji so izginili.

Gospod cesarski pisar so bili v hudi zadregi. Niso vedeli, ali se naj za ozdravitev zahvalijo bogu ali vodi, ki so jo popili, ali pak vodi, s katero so se umivali. Tako še dandanašnji ne vemo, kaj je boljše.

Žusemčani so seveda našli povsem sodobno rešitev. Svojo zdravilno vodo, za katero ne vedo, kako pomaga, pustijo lepo teči po Dobrinskem potočku, vodo za pitje pripeljejo iz trgovine, kopat pa se gredo v Atomske toplice v Podčetrtek.

Še živeči ljudje, med njimi Marija Povalejeva (rojena Artiček), stara 94 let, pripoveduje: "Po vodo v Slatne so hodili vsi domačini, prišli pa so tudi iz drugih vasi. Tam na izviru voda ni nikoli zamrznila. Bližnje gospodinje v Setlki so pozimi rade prale v topli vodi. Tam se je reklo Na toplici. Slatino so posebno rade pile živali. Žival, ki je enkrat pila to vodo, ni marala druge. Imeli smo kravo, ki je rada pobegnila s paše ali kar od doma in tekla do izvira in se napila. Vedno je potem sama prišla nazaj v hlev, čeprav niti ni tako blizu. Tudi divje živali so hodile pit slatino. Okrog izvira je bilo vedno vse shojeno, tako trava kot sneg. Pri naši hiši smo spili veliko te vode."

Žusemski grofje, njihovi gostje, cesarski pisar, divje živali, domače živali in seveda vsi domačini so nekoč slatini iz Slatne priznavali zdravilno moč. S pridom so jo uporabljali skozi stoletja, potem pa so jo pozabili.

Morda bo nekoč ta lepa in dobra Dobrina v žusemski grofiji še znan letoviški kraj z zdravilno vodo za kopanje in pitje.

D. Artiček

Ernestu REČNIKU v spomin!

Prvega spomladanskega dne smo se za vedno poslovili od dolgoletnega člana in večletnega predsednika DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠENTJUR, g. Ernesta Rečnika.

Poleg delovanja na mnogih drugih področjih si daroval del svojega dragocenega časa tudi svojim stanovskim kolegom, šentjurskim upokojencem. Nikoli ne bomo pozabili na to in Ti bomo ostali vedno hvaležni.

Slava ti!

UO Društva upokojencev Šentjur

PREVOZI & TRGOVINA
OSEB IN TOVORA V TRANZITU

PETER JERŠIČ

Vrtna ulica 1, tel.: 743-007, 38-874, 0609 624 091

Nudi:

- ➔ PREVOZE OSEB IN TOVORA S KOMBI VOZILOM
- ➔ PREVOZE BLAGA S TOVORNJAKOM DO 4T
- ➔ PRODaja GRADBENEGA IN TEHNIČNEGA

MATERIALA PO NAROČILU

Naročeno blago pripeljemo na dom po najugodnejših cenah!

POSEBNA PONUDBA:
vse vrste izolacij
NOVOTERM (I. in II. kvalitete)
že od **2.800,00 SIT/m³**

Dnevnik

Moja beležka dogodkov ne bo čisto zasebni dnevnik. Morda bom z objavo le nekaj prispeval k urejanju določenih zadev, ki ne zadevajo samo mene, ampak številne ljudi. V kolikor se bo to zgodilo, potem ima objava poleg literarne tudi politični smisel.

Ponedeljek, 24. februarja: Vstal sem prej kot po navadi, vendar prepozno, da bi prehitel otroka, ki gresta od doma že ob 6. uri, ker tako vozi šolski avtobus. Tudi v mraku in snegu. Sprašujem se, ali na ta način pripravljamo otroke za Evropo? Ali pa odgovorni možje mislijo, da so tod doma manj vredni otroci. V šoli nato otroci čakajo skoraj uro in pol. Eni pod nadzorom, drugi kar pred zaklenjenim razredom. Ni čudno, da se ravnatelj jezi zaradi nediscipline. Kaj pa naj bi otroci počeli po hodnikih in garderobah drugega kot sproščali svojo razposajenost! Za telesno vzgojo tako večkrat zmanjka časa.

Sreda, 26. februar: Na cesti ob Slivniškem jezeru so spet polovične cestne zapore. Ta cesta je delovišče že skoraj dve leti. Čudim se, da kdo od voznikov ne znori. Prekopavajo cesto zdaj z leve, drugič z desne, za sabo pa puščajo katastrofalno razdejano cestišče. In to na cesti, ki je pred kratkim bila prenovljena z občinskim denarjem. Pred hotelom Alpos srečam prijatelja muzikanta iz Loke, ki me opozori na isti problem. Obljubim mu, da bom posredoval na Občini. S sosedom, ki dela na bagru, ugotavljava, da je edina možna sanacija s preplastitvijo vsega cestišča, kjer so potekala dela.

Sobota, 1. marec: S prijateljem greva na Praprotno na Planini. Od tu se ponuja lep razgled na Planino in Šentvid z okolico. To so moji brigadirski kraji, na katere me vežejo lepi spomini. Domačin mi pove, da se spomni, ko smo pri njih polagali električni kabel. Stara šola v Šentvidu, v kateri je bil brigadirski dom, menda sedaj propada, ker so občinarji iz nje odpeljali vse, kar je še bilo uporabnega. Nazadnje novo kuhinjsko opremo. Čudna popotnica za te kraje. Odkar so odšli brigadirji, je družba pozabila nanje. Ni čudno, da si želijo svojo občino.

Ponedeljek, 3. marca: Zjutraj na poti v službo srečujem množico tovornjakov, ki drvijo v bližnje kamnolome. Zopet se je začelo, si mislim. Nekateri vozijo kot da so sami na cesti. Dohitim velik bel tovornjak, naložen z gramozom. Naenkrat slišim udarec v vetrobransko steklo. Tik pred ogledalom je nastala poškodba na šipi. Ali je priletel izpod kolesa ali z avta, mi ni jasno. Njemu in cestarjem namenim nekaj krepkih za svojo dušo.

Torek, 4. marca: Po seji UO Sklada stavbnih zemljišč gospe Ratajevi umirjeno a odločno sporočim svojo ogorčenost zaradi dogajanj na slivniški cesti. Obljubi mi svoje posredovanje.

Sreda, 5. marca: Prijatelj mi pove, da občinski svetnik iz Hruševca domnevno širi govorce, da sem jaz proti podvozu. To je čista laž, saj sem vzpodbujal prve protestne manifestacije za ta podvoz. Tudi kasneje sem se opredeljeval zanj. Takoj mi je bilo jasno, da gre za zaroto proti meni, za katero stoji županova ekipa. Župan je dobil proti meni v Hruševcu premalo glasov in so si zadali nalogo popraviti njegov položaj do županskih volitev. Sedaj mi je tudi lažje razumeti nekatere govorce o njegovih protikandidatih na državnozborskih volitvah v drugih okoljih.

V Hruševcu so se lotili mene. Krog je zaprt in grešnik znan. Takoj sem poklical tega hruševskega svetnika. Vse je zanikal, kasneje pa mi je v zameno za mojo podporo za izgradnjo podvoza obljubil podporo za nadvoz pri Zikošku.

Petek, 8. marca: Na poti na Ponikvo se v drevoredu ob skakanju iz ene luknje v drugo spomnim prijatelja Zupanca. Res ima prav, ko se zavzema za preplastitev tega odseka ceste.

Sobota, 9. marec: Predsednica OS je sklicala sestanek v Ipavčevi hiši v zvezi z odnosi med občinsko upravo in OS. Cenim njena prizadevanja, vendar pa zaradi lokacije sestanka nisem optimist. Po svojih izkušnjah sodeč se nekaterim občinarjem ob povečani količini maliganov v krvi rada segreja glava, kar povzroča nekonstruktivno vzdušje s pridihom agresivnosti.

Sreda, 12. marca: Kljub pomislekom, se sestanka v Ipavčevi hiši udeležim. Pogovor je tekkel v klasičnem ritualu: preveč samohvale in leporečenja s strani občinske uprave. Rezultat je gnil kompromis. Preden bi se lahko nenadzorovano dvignila temperatura v neformalnem delu pogovora, sem odšel, tudi zaradi drugih obveznosti.

Sobota, 15. marca: Preživel sem lep večer v krogu družine. Najprej v kulturnem domu v Gorici na koncertu godbenikov in majoretne skupine iz Šentjurja, pevskega zbora in plesne skupine iz Slivnice, nato pa še na dobri košarkarski tekmi med ekipama Kemoplasta in Loka Kave iz Škofje Loke. Bila je to dobra tekma in odlična predstava domačih. V hruševski dvorani me moti le, da na parketu ni narisanih črt za rokomet in nogomet.

Jože Artnak

Regijsko prvenstvo v odbojki

V Preboldu je bilo 18. marca organizirano regijsko prvenstvo v odbojki za pionirke, na katerega so se uvrstile tudi dekleta iz OŠ Šentjur. Že sama uvrstitev na regijsko prvenstvo je bila zanje uspeh, saj zmage proti ekipi iz Dobja niso pričakovale. Na regijskem prvenstvu so se pomerile z ekipami iz Podčetrтка, III. OŠ Celje, Prebolda in Rimskih Toplic. Dosegle so uvrstitev na četrto mesto, pri čemer jim je tretje mesto le za las ušlo. V odločilni tekmi proti OŠ Prebold so v prvem nizu vodile s precejšnjo prednostjo, a so na koncu žal izgubile. Vseeno so se morale njihove nasprotnice precej potruditi za zmago, saj so tekmo dobile šele v zadnjem, tretjem nizu.

B.G.

Šentjurski Dream team uspešen

Ekipa Dream teama (včasih Kemoplasta "B") je končala svoje letošnje udeleževanje v šmarski ligi. Uvrstili so se v play off, kjer pa jih je premagala ekipa Dren iz Lesičnega z rezultatom 2:1 v zmagah. Po svojem znanju in sposobnostih bi ekipa gotovo lahko dosegla več, toda v ključnih trenutkih ni bilo pomoči s klopi, kar jih je stalo boljše uvrstitve.

Ekipa se zahvaljuje sponzorjem Rifnik, Vihar, Senica, Švajger, Mernik, Garelli in vsem ostalim, ki so jim pomagali.

S.J.

PC servis

Računalniški inženiring d. o. o.

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 740-125, tel./fax: 743-145
mobitel: 0609 617 947

Spoštovani!

Obveščamo vas, da se je v našem računalniškem učnem centru pričel ciklus predavanj iz naslednjih računalniških programov: **Windows, Word 7.00 SLO, Excell 7.00 SLO, Corell 5, Autocat...**

Tečaj bo na vašo željo potekal ob koncu tedna; petek popoldan, soboto dopoldan in nedeljo dopoldan.

Na vašo željo pa organiziramo predavanja o posameznih programskih paketih.

Predavatelji so priznani strokovnjaki in poznavalci računalniških programov. Praktični pouk bo potekal v naši učilnici na računalnikih 586. Po končanem tečaju bomo opravili še "zaključni izpit".

Uporaba računalnikov, beležka, strokovna literatura in malica sta zajeta v ceni tečaja.

Vsem slušateljem bomo tudi kasneje pomagali pri njihovem delu.

S skupnimi močmi in našo strokovnostjo boste premagali vse težave pri osvajanju vse bolj nepogrešljivega osebnega računalnika.

Vaša odločitev je, da nam pošljete izpolnjeno prijavnico, mi pa Vas bomo obvestili o pričetku tečaja.

Direktor PC servis - Računalniški inženiring d.o.o.

Bogdan Gobec

PRIJAVNICA • PRIJAVNICA • PRIJAVNICA • PRIJAVNICA

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

TELEFON DOMA: _____

FIRMA: _____

TELEFON: _____

PRIJAVLJAM SE NA TEČAJ IZ:

O pričetku tečaja boste obveščeni naknadno.

Stroške tečaja 25.000,00 SIT sem poravnal na žiro račun št.: 50770-601-21457

TRGOVSKO PODJETJE
AHAC d.o.o.

fax. 063/794-030

Stopče 31, 3231 Grobelno

**Največja ponudba alkoholnih
in brezalkoholnih pijač!**

AKCJA V MESECU APRILU

LEDENI ČAJ RADENSKA 0,33 light - gozdni sadeži	36,00 SIT
SIRUPI FRUCTAL 3l	574,00 SIT
SIRUPI NEKTAR 2l vsi okusi	449,90 SIT
ŠUM 1,5 vsi okusi	112,15 SIT
TEMPEL 1,5	79,12 SIT
NAMIZNO VINO	159,00 SIT
NOVO PIVO CELJSKI GROF	92 SIT
NOVO PIVO KOZOROG	90 SIT
NOVO PIVO	

**Vsak mesec novo presenečenje!
Ne zamudite takšne priložnosti!**

TIP

LIPA po
šentjur

PRODAJNI CENTER ŠENTJUR

tel.: 743-582, 743-174, 743-677

Spoštovani kupci
enkratna priložnost za nakup!

Sadike jablan (stare in nove sorte)	800 SIT kos	Umetna gnojila: PK 0-12-20	1.205 SIT vreča
Sadike lešnikov	650 SIT kos	PK 0-10-30-3-1	2.165 SIT vreča
Sadike breskev	1.100 SIT kos	NPK 9-15-15	1.799 SIT vreča
Sadike nektarin	1.100 SIT kos	KAN	1.388 SIT vreča
Sadike češenj	1.100 SIT kos	UREA	1.750 SIT vreča
Sadike marelic	1.100 SIT kos	Magnezijev sulfat	4.530 SIT vreča
Sadike sliv	1.100 SIT kos	Kalcijev sulfat	5.320 SIT vreča
Sadike orehov	1.100 SIT kos	Superfosfat	1.290 SIT vreča

**BOGATA IZBIRA ČEBULNIC IN VRTNIH SEMEN,
SEMENSKEGA KROMPIRJA, ČEBULČKA IN ČESNA**

strankam nudimo
strokovno svetovanje

čeki + krediti + kartica AKTIVA

UREJENO IN PROSTORNO PARKIRIŠČE!!!

Odkrijte dober nakup!

Kdor ni nosil še okov...

(7. nadaljevanje)

Na veliko iznenadjenje i čudjenje je sud tako utvrđeno činjenično stanje podveo pod delo iz čl. 292-a KZ, što po pravnoj ocjeni optužbe nema svoje opravdanje. Naročito pada u oči, da se sud opredelio za ovu kvalifikaciju zbog "dokaza" koji osvetljaju ličnost opt. naime, radi se o karakteristikama iz raznih ustanova gde je optuženi svojevremeno radio, koje je odbrana skupila sa terena i to u cilju sa neskrivenom tendencijom intervencije kod suda da se time oblaži odgovornost optuženog. Ustvari iz tih podataka je vidljivo da je optuženi na terenu i na fakultetu imao razna društveno politička zaduženja pa je i otuda vrlo jasna njegova svjest o onome što je govorio... Za vreme pretresa od strane tužioca sudu je predloženo da se kao svedok pozove i presluša Narandić Gojko, koji se sa optuženim in još jednim zatvorenikom nalazio u zatvoru, a na okolnosti da se opt. sagleda kao ličnost nakon izvršenja dela. Ovo zbog toga jer je optuženi pred ovim svedokom istupio sa istim inkriminisanim izrazima. Medjutim, sud nije poverovao u iskaz ovog svedoka, navodno zbog postojanja sumnje da on kao zatvorenik želi ovim tvrdnjama olakšati svoj položaj. Optužba smatra da je sud pogrešio što se kod ocene dokaza nije poslužio i sa izkazom ovog svedoka. Po oceni optužbe ovaj svedok je bio objektivn u svojim iskazima. I to nije moglo poslužiti sudu da izvede pravilan zaključak iz utvrđenog činjeničnog stanja da optuženi nije samo u jednoj prilici nastupio neprijateljski.

Kad sud u ovakvim drastičnim radnjama optuženog nije mogao sagledati da se radi o neprijateljskoj propagandi, opravdano se postavlja pitanje kakva bi trebalo da izgledaju te radnje sa kojima bi se ostvarilo to delo? Ovo zbog toga jer tom sudu nije ovo prvi slučaj da je sudio u sličnim predmetima gde radnje pojedinih optuženih lica nisu ni izdaleka po svojoj težini bila kao u primeru opt. Kovača, pa je taj sud ipak nalazio elemente dela iz čl. 118 KZ. Kod takve očiglednosti, gde nije moglo biti dvoumljenja u ovom predmetu, optužba smatra da je sud izveo ovakav pogrešan zaključak i zbog raznih intervencija sa strane, a što je imalo najvećeg uticaja da se ne donese pravilna i na zakonu zasnovana odluka u pogledu kvalifikacije dela a analogno tome i kazna.

Na osnovu svega izloženoga, vojni tužilac predlaže, da Vrhovni sud, nakon razmatranja predmetnih spisa, napadnutu presudu preinači te optuženog oglasi krivim prema optužnici za krivično delo neprijateljske propagande iz čl. 118 st. 1 KZ i da optuženom izreče kaznu adekvatnu ovom delu.

Smrt fašizmu - Sloboda narodu!

Po moji današnji oceni je pritožba vojnega tožilca lep primerek svoje vrste in bi lahko služila vsakemu pravniškemu pripravniku za poduk, kako se z zakoni in pravom ne sme manipulirati. Zame je še posebej zanimiva zato, ker namiguje na intervencije s strani, ki naj bi vplivale na nepravilno odločitev sodišča. Z gotovostjo lahko trdim, da ni šlo za intervencije, za katere bi jaz vedel oziroma, da bi jih organiziral kdorkoli z moje strani. Takih poznanstev enostavno nisem imel. Kasnejša dogajanja pa tudi govornice, ki so mi prišle na ušesa v kasarni, pa so potrdile očitke tožilca, da je v zvezi z mojim procesom na vojaškem sodišču v Sarajevu res prišlo do nekaterih intervencij in tudi menda do

velikih vsebinskih razhajanj v vojaški justici. V mojo korist naj bi poskušal intervenirati celo ugleden komandant VTŠRO iz Nedaričev. Odločilna pa naj bi bila podpora, ki naj bi je bil deležen s strani predsednika vojaškega sodišča slovenskega polkovnika Potočnika (ali nekaj podobnega). Morda je na vojaškem sodišču med pravniki takrat res prišlo do občutnejših različnih mnenj, morda tudi do določenega "mednacionalnega" konflikta, v katerem pa je na mojo srečo prevladal liberalnejši koncept pojmovanja sovražne propagande oziroma mišljenjskega delikta, kot bi to danes imenovali.

V prid tej domnevi govori tudi nenavadna usoda tožilčeve pritožbe. Rok za vložitev pritožbe se je iztekel 6. marca, to pa je bila sobota. Tožilec naj bi jo poslal na sodišče v petek, 5. marca, iz neznanih razlogov, pa so jo na sodišču prejeli v ponedeljek, 8. marca. Dejstvo je, da so na vložišču odtisnili 8. marec kot datum sprejema pritožbe. Naslovno Prvostopenjsko vojaško sodišče v Sarajevu je tožilčevo pritožbo zavrnilo kot nepravočasno in tožilčeva pritožba je romala v koš namesto na vrhovno sodišče v Beograd. Še danes ne verjamem, da se je vse to dogajalo čisto slučajno.

Čakanje na odločitev Vrhovnega vojaškega sodišča na mojo pritožbo mi je postalo mora in pravo umiranje na obroke. Čeprav so me oficirji obravnavali zelo korektno, saj je vse na nek način prizadela moja "nesreča", nekateri so si očitno tudi očitali svojo udeležbo v njej (podpolkovnik Petrinović), je tista moja vznesenost, ki me je navdajala takoj po izpustitvi iz preiskovalnega zapora pričela nezadržno kopneti. Resda sem še vedno bil v šoli za rezervne oficirje, hodil k pouku, na vaje, pač vse tako kot drugi, vendar sem se jasno zavedal, da gre za začasnost, pravzaprav za nekakšno usmiljenje okolja in da je le vprašanje časa, kdaj se bo ta umetna zgradba sesula. Posebno moreč je bil odnos kolegov - vojakov. Postal sem garjava ovca. Prav zlahka sem opazil, da se z menoj nihče ne pogovarja in ne družijo več kot je nujno potrebno. Zlasti "moji" ljudje so skrbno pazili, da mi ne bi kakorkoli izkazali svoje naklonjenosti. Zapadel sem v samopomilovalni gnev in tudi sam postal pravi ljudomrznik. Sam sem bil v kasarni, sam sem hodil v mesto, sam sem bil proti vsem in proti vsemu. Toda to samoto nisem občutil kot izziv, ki sem mu kos temveč kot popolno nemoč in poraz. Kot takšen sem prav gotovo bil v resnici povsem nemogoč in tudi nesposoben normalnega človeškega odnosa.

Povsem sem se izoliral od "normalnih" ljudi, ždel v svoji samoti in pomiloval svojo nesrečo. Svojo nesposobnost vživetja v vsakdanjo resničnost sem nadomeščal s požiranjem knjig in pisanjem pisem. Pisal sem jih vsak dan predvsem dekletom v Sloveniji, ki sem jih nekoč poznal, ali pa sem jih spoznaval preko pisem. Kar uspešno sem se odzival na v časopisnih rubrikah izražene želje po dopisovanju in vzpostavljaj vezi, od katerih so nekatere držale tudi še potem, ko sem se vrnil domov. Celoz Marjano, s katero sva s presledki hodila skupaj kar nekaj let, a sva se na mojo pobudo in ob treznem obojestranskem razmisleku ob odhodu k vojakom razšla, sem ponovno vzpostavil stik. Zlasti njena pisma sem navadno pričakoval z veliko nestrpnostjo in seveda bil spet razočaran, če niso prihajala tako pogosto, kot so moja odhajala.

(se nadaljuje)

Šest medalj v Velenju

V soboto, 8. marca, je bilo v Velenju državno ekipno in posamično prvenstvo Slovenije v krosu, na katerem so se dobro odrezali tudi mladi atleti AK TrgoHlad. Dosegli so več vidnejših uvrstitev.

Jaka Zupančič na zmagovalnih stopničkih

Pionirji (Šmid, Zupančič, Verbič in Zdolšek) so bili tretji, tretje so bile tudi pionirke (Kamenšek, Smodej in Oset). Mlajše mladinke (Belak, Stropnik, Škornik, Novak, Žgur) in mlajši mladinci (Lavrenčak, Perc, Jančič) so bili drugi. Skupno so bili moški drugi (za Kladivarjem), drugo mesto pa si z atletinjami Kladivarja delijo tudi ženske (za ŽAK Ljubljana).

Posamezno je Nataša Oset osvojila drugo mesto med pionirkami, med pionirji pa je bil Jaka Zupančič tretji.

Drugi del prvenstva (za starejše mladince in mladinke ter za obe članski kategoriji) bo v jeseni.

V okviru mitinga je med mlajšimi člani Primož Pangerl zasedel tretje mesto.

V.Artnak

Februarja spet Gazvoda

Februarskega turnirja za hitropoteznega prvaka ŠD Lipa Šentjur se je udeležilo 10 šahistov, med njimi tudi mojster Črepan. Ponovno je zmagal F. Gazvoda (7.5 točk), pred Plahuto (6.5), Kolmanom (6), Biščanom in Črepanom (5.5) itd. Po dveh turnirjih vodi skupno Gazvoda pred Plahuto in Potočnikom.

ŠD LIPA - regijski prvak

Nov uspeh ŠD LIPA. Postali so regijski pokalni prvaki. Zmagali so proti močno ojačani ekipi ŠD GRIŽE. Končni vrstni red: ŠD LIPA 8 (15), Griže 8 (14), Žalec 6, Velenje 6, Šempeter 2, Ponikva 0 (1). ŠD LIPA je večino dvobojev igrala v postavi Jazbinšek S., Drobne, Plahuta, Biščan. F. Gazvoda je odigral le eno partijo. Za uspeh so zaslužni vsi. Najboljši je bil S. Jazbinšek, saj je na prvi deski v močni konkurenci zbral kar 4.5 točke od petih.

F.G.

Prvak je Jazbinšek

Končano je prvenstvo ŠD LIPA Šentjur za leto 1997. Po izenačenem boju med F. Gazvodo in S. Jazbinškom je bil na koncu uspešnejši slednji. Odločitev je padla v zadnjem kolu, ko v medsebojnem boju F. Gazvoda kot črni ni uspel več kot remizirati. Ostalim nasprotnikom je oddal Jazbinšek le en remi (Plahuti), Gazvoda pa je izgubil točko z Drobnetom.

Končni vrstni red je naslednji: Jazbinšek 12 točk, Gazvoda 11.5 točk, Streicher 9.5,

Šentjurčanke zmagujejo

Pred dvema tednoma se je v OŠ Šentjur odvijalo regijsko finale v košarki za starejša dekleta. Lahko smo si ogledali kar štiri tekme. V prvi tekmi so se Šentjurčanke pomerile z ekipo iz Velenja. Tekma je bila zelo razgibana, vendar je bila premoč domačink očitna, kar se vidi tudi po rezultatu 38:11 (23:7). Tekma med Slovenskimi Konjicami in Vranskim je bila precej izenačena 37:30 (20:12). V tretji tekmi pa so se morale spet potiti Slov. Konjice proti ekipi iz Velenja. Zmagale so Konjičanke z rezultatom 35:21 (16:7). Zadnja tekma je pomenila še en poraz za Vransko in ponovno zmago za Šentjur z rezultatom 52:20 (31:11).

Na prvo mesto se je uvrstil Šentjur, druga je bila ekipa iz Slovenskih Konjic, tretja ekipa Vranskega in zadnja so bila dekleta iz Velenja. Sodniki so bili g. Šarlah Marjan, g. Golob Tomo in g. Rahten Bogdan. Puncam želimo še veliko uspeha v nadaljevanju, to je v soboto 22. marca.

Verena Belužič

Za mlade košarkarice in košarkarje ni denarja?

V ponedeljek, 17. marca je bilo v OŠ Hruševac organizirano občinsko prvenstvo v košarki za mlajša dekleta in mlajše dečke. Organizatorji so se za finančno pomoč obrnili na športno zvezo, a zaman. Da ni denarja, pravijo. V novem občinskem proračunu so se postavke namreč spremenile in tako je zmanjkalo denarja za vsaj kakšno košarkarsko žogo, ki bi bila mladim košarkarjem lahko nagrada za vloženi trud in vzpodbuda za naprej. Za podporo v letošnjem letu bo očitno treba potrkati na druga vrata ali pa razočarati vse mlade, navdušene košarkarice in košarkarje ter opustiti sodelovanje na podobnih tekmovanjih???

Vsekakor pa nista samo športna zveza in občina na zatožni klopi glede motivacije in skrbi za razvoj tako ženske kot tudi moške osnovnošolske košarke. Tudi mnogi mentorji se otepajo te svoje dejavnosti in iščejo izgovore, a žal predvsem na škodo mladih ljubiteljev te igre. Na podobnih srečanjih že dlje časa nista sodelovali predvsem ženski ekipi OŠ Ponikva in OŠ Slivnica.

In kje je tu skrb za mladi rod?

B.G.

Biščan in Plahuta 9, Diaci in Drobne 8, Potočnik 6.5, Lorger 5, Jernej 4, Srdić 3.5, Pišek in Jazbinšek V. 2, Srdić G. 1.

Prva dva sta tokrat ostale igralce pustila daleč za seboj. Ostali favoriti (člani prve ekipe) so tudi ostali v ospredju. Lanski prvak Diaci Ciril je kljub občasnim zdravstvenim težavam spet močno mučil člane prve ekipe. Nekaj presenečenj je vendarle bilo - največje je bila zmaga mladega S. Jerneja nad MK Drobnetom. Jernej je bil tudi sicer najboljši med mladimi tekmovalci. Igrani šah je bil na primerni kakovostni ravni.

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 47

GRAM	DEL SUKNJIČA	RIMSKI BOG LJUBEZNI	KLIC NA POMOČ	STANE TRBOVC	ŠPANIJA	ZBIRANJE ZA GODCE	ODPRTINA	SPODBUDA
OVOJ					DEPARTMA V FRANCIJI VERDIJEVA OPERA			
ČRN PTIČ				ARNOLD DEL TELESA				
100 m2					KOŠARKAR CIBONE ČISTI BOMBAŽ			
EVA HRASTNIK					VAŽNA TEKOČINA REVEŽ, SIROTA			ITALIJA REKA V LIBANONU
VNAŠANJE SEMEN								
REŠETO				GROBNICA PREDS. ZDR. LISTE				LUIS ADAMIČ VRSTA FILMOV
POD				DEL STOPALA KRAJ PRI ŠENTJURJU				NAJVEČJA ŽIVAL ALBANSKO IME
IVO ANDRIČ		Ž. IME RIMSKI POZDRAV		NAŠA REKA VOJAŠKA ENOTA				VZHODNI GERMANI KRALJ. IZ MAHABHAR.
LITER	ZATOČIŠČE OLGA LESJAK			DEL SODA KOŠIR NIKO				PREDUJEM BRANKO ERJAVEC
PESNIK BORIS A.				BICIKEL AVSTRIJA				JUŽNI SADEŽ PREDLOG
MAKEDONSKI KRALJ								SESTAVIL: JOŽE MASTNAK-MARJAN

Nagrade za križanko št. 46 podeljuje Bistro Žarek - Simpl iz Šentjurja. Izžrebani so bili: Tilko Jožič iz Šentjurja čaka v bistroju Žarek vsak dan v mesecu aprilu kavica, Dušana Debenaka iz Primoža štangica, Srečka Pesarja iz Loke pa sok.

Športnik leta je Ivan Kukovič

46 bralcev Šentjurskih novic mu je prisodilo 81 točk, to je kar enkrat več kot drugouvrščeni ženski štafeti 4 x 300m AK TrgoHlad (Vrbek, Stropnik, Jevšnik, Ambrož), ki je prejela 42 točk. Na tretje mesto se je uvrstil igralec malega nogometa Matjaž Zendzianovsky z 31 točkami, četrti pa je alpinist Dušan Debelak (26 točk). Sledijo atlet Primož Pangerl (25), košarkar ŠKK Grega Kovač (20), smučarski skakalec Nani Vodeb (13), šahist Gazvoda (9), košarkar Kemoplasta Gajšek (6). Deseterico zaključuje košarkar Knez s 5 točkami.

Naj še enkrat povzamem kriterije, po katerih so bralci izbirališportnika leta in pa njihove lanske dosežke.

Pravila so bila enostavna: športniki in športnice so morali biti doma iz naše občine, odlikovala naj bi jih športna osebnost in so bili uspešni v preteklem letu.

Čeprav so atleti gotovo najbolj organizirano zbirali točke in so v finišu med prvih pet najboljših šentjurskih športnikov uspeli spraviti kar tri svoje (pravzaprav sedem, če štejemo štafeto za štiri), je prvo mesto Ivana Kukoviča nesporno zaslužno.

Ivan Kukovič je v lanskem letu osvojil člansko državno prvenstvo v teku na 5000 metrov, bil je drugi na državnem prvenstvu v malem maratonu (21 km) in tretji v najtežji atletski priskušnji, v maratonskem teku.

Nekoliko presenetljivo je drugo mesto osvojila štafeta AK TrgoHlad 4 x 300 m, ki jo sestavljajo Tjaša Vrbek, Mojca Stropnik, Monika

Jevšnik in Jolanda Ambrož. Dekleta so v lanskem letu postale državne prvakinje med mlajšimi mladinkami, bile so druge med starejšimi mladinkami (4 x 400m) ter četrte med članicami.

Največji dosežek igralca malega nogometa Matjaža Zendzianovskega je bila osvojitve državnega prvenstva v malem nogometu v dresu Mile Juventusa.

Alpinist Dušan Debelak je bil gonilna sila ekipe, ki je preplezala najzahtevnejše smeri Api, Nampa in Bobaye v Himalaji.

Atleta Primoža Pangerla, ki se je uvrstil na vidno 5. mesto, v ŠN doslej še nismo predstavili, smo pa večkrat poročali o njegovih dosežkih.

Košarkar Grega Kovač se je uvrstil na 6. mesto predvsem po zaslugi svojih organizatorskih prizadevanj med študentsko mladino. Njegov ŠKK se je letos uvrstil v finale šmarsko - šentjurske lige.

Smučarski skoki v Slivnici so uvrstili med najboljše športnike zagnanega Nanija Vodeba, ki ga v ŠN doslej tudi še nismo predstavili.

V deseterico najboljših so se uvrstili še "profesionalca" Gajšek in Knez iz KK Kemoplast, ki letos zaseda visoko mesto v 2. slovenski ligi ter prvak občine v hitropoteznem šahu F. Gazvoda.

Menda je to prvi poskus, da smo tudi v Šentjurju izbirali najboljše športnike in vse kaže, da so bralci ŠN, čeprav ne ravno preveč množično, le izbrali prave. Razglasitev najboljših šentjurskih športnikov bo v petek, 11. aprila ob 19. uri, v Ipavčevi hiši v Zgornjem trgu. Gostitelj bo župan Malovrh.

Župani so za turizem

Dvanajst sosedskih županov, vključno z našim Jurijem, se je odločilo za resno sodelovanje na področju turizma. Ker se zavedajo, da je turizem akcija in ne le bla bla, so sklenili, da tudi konkretno pokažejo, kako se je treba iti to dejavnost. Pridno se dobivajo enkrat pri enem, drugič pri drugem, drug drugemu razkazujejo zamenovitosti svoje občine in preizkušajo domačo gostinsko ponudbo. Če so vas prepričali in ste krenili po njihovih stopinjah, vas čaka rahlo presenečenje: vašega zapitka ne bo plačal občinski proračun.

Kako utišati Artnaka?

Predsednik LDS Artnak na sejah Občinskega sveta tako tečnari z različnimi vprašanji in pobudami, da ni za nikamor. Ko je nazadnje poleg tega, da je zahteval ustanovitev posebne komisije, ki naj bi preverjala poštenost občinskih veljakov, zahteval še podatke o njihovih plačah, jim je končno le pekipele. Sedli so skupaj in kaj hitro našli zdravilo za Artnakovo manijo: niso sklicali seje.

Oblast ni le čast

Komaj si je planinski župan pocelil prednovoletne buške, že so mu njegovi uporni podaniki uprizorili poskočen tek čez drn in strn z območja nesojenega kamnoloma diabaza. Slišati je, da v Montparisu že sprejemajo stave, kako se bo končal zbor krajanov, ki jim ga je menda župan obljubil v roku 10 dni.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 480

Poslujemo vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 12. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSILOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Plačilo možno
na več čekov

Spet duel na Planini

Tokrat sta se spopadla na sodnijskem parketu Montparis in KS Planina. G. Romih, ki s pomočjo Užmaha iz Celja vodi ekipo KS, po izgubljeni prvi tekmi ni vrgel puške v koruzo. Obljubil je, da se bo boril do zadnjega tolarja v blagajni KS.

Za njim le potop

Kmalu potem, ko je dr. Šmid zapustil barko planinske KS, je le - ta bankrotirala. Ko je spustil iz rok vajeti v Turističnem društvu, so se jim v blagajni zaredili pajki. Če bo zdaj, ko je doktor zapustil pevce in Prosvetno društvo, zaškripalo tudi pri njih, bo treba nekaj ukreniti. Bodisi poklicati UJV ali pa postaviti doktorja za borznega posrednika.

Alpos je presenetil

Potem ko so vsi pričakovali lastninski udar preko severne ali južne meje, so kupci pridrli s češke in s kronami kupili šentjurskega nosilca napredka oziroma njegove dolgove. Menda je devizno gotovino možno vložiti precej bolj pametno.

Bodo prijeli na otroke

Na sejmu Alpe - Adria smo se predstavili s precej provokativno parolo "Občina Šentjur - otroci v turizmu". Obiskovalci so lahko ugibali, ali se morda gremo turizem po otročje ali pa smo smelo zakoračili v dobičkonosne pedofilske posle.

Tržan gre na prakso k Strašku

Potem ko je direktor šentjurske klavnice Tržan pojasnil zadržnikom, zakaj se njegovo Mesarstvo otepa z izgubami (nore krave, itd.), je bilo med kmeti slišati tihe pripombe, da bi bilo dobro, če bi g. Tržan šel za kakšen mesec na prakso h konjiškemu mesarju Strašku, ki kljub višjim odkupnim cenam le zna napraviti tudi dobiček. Zlasti naj bi mu koristil poduk glede uporabnosti Jurmesa in podobnih podjetij.

Šentjurski živinorejci ne zanjo

Tako bi se dalo sklepati na osnovi podatka, da so v šentjurski klavnici odkupljeni goveji pitanci menda najslabše kavalitete v Sloveniji. Našo živinorejsko čast rešujejo kupci iz drugih krajev, kajti pri njih naše živali le dosega povprečno kakovost. Česar ne znajo živinorejci, zagotovo znajo mesarji.

Čistimo vse vrste oblačil in tkanin

EKSPRES

ČISTILNICA IN PRALNICA

"Mackošek"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR
Telefon: 063/740-085